

Toliau rankraštyje rašoma: „Iniciatyvinė grupė gimnazijai atkurti prašo leisti 1998/99 m.m. turėti 4 humanitarines ir realinio profilių pirmąsias gimnazijos klases: šiuolaikinių kalbų, socialinių mokslų, gamtos ir tikslųjų mokslų. To pageidaujame atsižvelgdami į Ukmergės moksleivių tėvų anketinės apklausos duomenis, mokyklos galimybes. Miesto mokyklos apklausė 1011 šeimų, iš kurių 880 (87%) išreiškė pageidavimą, kad jų vaikai mokytųsi gimnazijoje. Pageidavo ir profilių, pakraipų (humanitarinės pakraipos – 31%, realinės – 33%, neapsisprendę – 36 %), 60% tėvų norėtų, kad gimnazija būtų atkurta istoriniu pagrindu – senajame pastate. 1998–1999 m.m. iniciatyvinė grupė prašo mokykloje – gimnazijoje leisti mokytį 8-12 klasių vidurinės mokyklos moksleivius ir iš viso turėti 17 klasių komplektų. Tokiu būdu susidarytų galimybė įdarbinti kuo daugiau pirmąeilėse pareigose dirbančių pedagogų. Po penkerių metų mokykloje liktų tik gimnazija (16 komplektų) ir 2 parengiamosios gimnazijos klasės. Ugdymo procesas A. Smetonos vidurinėje mokykloje, turinčioje gimnazijos klases, vyktų pagal mokyklos veiklos planą ir pedagogų parengtas individualias dalykų mokymo programas.“

Rašte pažymima, kad popamokinės veiklos spektras visiškai patenkintų mokinių poreikius: etnografinis ansamblis, choras, tautinių ir modernaus šokio, keramikos, tapybos būreliai, teatro meno studija, sporto ir sveikos gyvensenos, diskusijų klubai, skautų organizacija – sudarys galimybes jaunam žmogui augti. Be to, „sudaryta sutartis su respublikos „Santarvės“ fondu įgalintų dalyvauti susitikimuose su įdomiais ir garsiais krašto žmonėmis (...) Tęstume projekto (1 dalis gražiai realizuota 1997 m. liepos mėn. Alantos stovykloje „Yra ir mano teisė gyventi ir būti sveikam“) kūrimą: skatintume kraštotyros bei turistinę veiklą.“ Tame pačiame rašte nurodoma, kad mokykla palaiko ryšius su Vilniaus Užupio, Širvintų „Atžalyno“ vidurinėmis mokyklomis, Anykščių A. Vienuolio, Utenos A. Šapokos, Kauno „Rasos“ gimnazijomis. Užmegzti ryšiai, numatomos pasirašyti sutartys su VU Gamtos mokslų fakultetu, VDU teologijos, užsienio kalbų, informatikos fakultetais, Suomijos IBM atstovybe Lietuvoje, atskirais mokslininkais: B. Kerbelyte, L. Kadžyte-Kuzaviene, A. Vidžiūnu, S. Norvaišu, S. Janoniene, O. Pečiulienė, E. Bagdonu, kt. Per Vilniaus prekybos, pramoninės ir amatų rūmų filialą bandoma užmegzti ryšius su Londono Lutono universitetu.

Išsakoma gimnazijos vizija: „Gimnazijos bendruomenė 2002 m. tiki išleisianti pirmąją gimnazistų laidą. 85% - 90% jos auklėtinių turėtų tapti aukštųjų šalies mokyklų studentais. Gabiais, kūrybingais, turinčiais jau subrandintą mokymosi motyvą, išugdytą sampratą, kad demokratinės visuomenės piliečiai – dori, orūs, laisvi, savarankūs, iniciatyvūs, pareigingi. Krikščioniškos moralės, jaučiantys tautos dvasį, gerbiantys Lietuvos praeitį, istoriją, suvokiantys jos kančią ir puoselėjantys šviesios ateities viltį, pasiryžę aukoti Tėvynės gerovei savo sveiką kūną ir sielą“.

Apie šį sunkų, bet įdomų, kupiną kūrybinio polėkio laikotarpį prisiminimais dalinasi gimnazijos atkūrimo iniciatorė direktorė L. Dzigienė.

ANTANO SMETONOS GIMNAZIJOS ATKŪRIMAS

Atkurtoji Lietuvos Nepriklausomybė naujais vėjais gaivino visas jaunos respublikos gyvenimo sritis: ekonomiką, švietimą, kultūrą... Kilom ir klydom, kūrėm ir ieškojom, bet tikėjom: sovietų okupacija nebegrįš. Bene 1993 m. rudenį profesiniame savaitraštyje „Dialogas“ pasirodė skelbimas, kviečiantis mokyklas burtis į „Efektyvių mokyklų klubą“. Tereikėjo pateikti prašymą, užpildyti dalyvio anketą ir suburti komandą. Pasitarę Pedagogų taryboje, nutarėme ryžtis teikti dokumentus. Mus priėmė į klubą ir pakvietė į steigiamąją konferenciją Vilniuje.

O tada ir prasidėjo. Klubo seminarai, konferencijos nė iš tolo nepriminė tų, kuriuose buvome įpratę dalyvauti. Čia jautėmės visaverčiai naujų idėjų kūrėjai, lygiaverčiai partneriai, klausėmės užsienio pedagogų paskaitų, bandėme naujus mokymo metodus – grupinį darbą, minčių lietu, akvariumą, Palangos Tiškevičiaus parke vedėme gal dešimties dalykų integruotą pamoką... Su noru dirbdavom iki vėlaus vakarėlio, o nakčiai dar gaudavom namų darbų. Bet buvo įdomu, naudinga, prasminga. Naujoves vežėm į mokyklą, mokėm mokytojus, taikėm naujas darbo formas ugdymo procese. Tuose seminaruose vis drąsiau sklandė idėjos apie vidurinių mokyklų struktūros kaitą: ilgąsias ir trumpąsias gimnazijas, progimnazijas, licėjus, katalikiškas mokyklas.

„Efektyvių mokyklų klubo“ veikla išties buvo efektyvi: realizuotos bemaž visos ten kilusios ir išgvildentos idėjos. Pradėjo rasti pirmosios gimnazijos. Vilnius, Kaunas, Panevėžys, Anykščiai, Marijampolė - ten nutūpė pirmosios gimnazijų kregždės. O mes, nors ir norėjom, pirmiausia neatitikom svarbiausio kriterijaus gimnazijai kurti – neturėjom pakankamo skaičiaus motyvuotų moksleivių. Pastačius Ukmergėje penktąją vidurinę mokyklą, visas buvęs A. Gudaičio-Guzevičiaus mokyklos pedagogų ir moksleivių kolektyvas buvo ten ir perkeltas. O ištuštėjusį pastatą užpildė buvę I vidurinės mokyklos mokiniai, nesimokę sustiprintos anglų kalbos. Bet įkurti gimnaziją rajonas ambicijų turėjo. Tiesa, buvo Šeštosios vidurinės mokyklos bandymas tapti gimnazija, tik kažkurių kriterijų iškart atitikti nepavyko, o antrąkart to paties siekti, matyt, nesinorėjo. Tada buvo organizuota miesto gyventojų apklausa, domėtasi, kur ukmergiškiai norėtų, kad steigtųsi gimnazija, ir absoliuti dauguma nurodė buvusią Ukmergės A. Smetonos gimnaziją. Taip mes gavome užduotį – atkurti gimnaziją.

Gavome ne tik užduotį, bet ir kai kurių lengvatų. Mokymo programas būsimajai mokslo įstaigai turėjo teisę rašyti visi rajono mokytojai. Dėl moksleivių mokymosi motyvacijos galėjome nebesijaudinti, nes pradėjome tarsi nuo nulio, ir pirmąsias būsimosios gimnazijos klases galėjome komplektuoti iš rajono mokyklų gabių moksleivių. Rūpestį kėlė didžiausia užduotis – tinkamai parengti kalną dokumentų! Nevardinsiu dabar, kokias strategijas, taktikas, vizijas, misijas teko kurti, bet darbą sunkino tai, kad ne visi mokytojai ruošėsi dirbti būsimajame mokykloje, tad apie darbo grupes nebuvo ko ir svajoti, tarėmės, planavom, dalijomės veikla su pavaduotojais Antanu Pulkauninku, Elvyra Kriaučiūniene. Labai pravertė „Efektyvių mokyklų klube“ užmegztos pažintys. Važinėjau konsultuotis, studijuoti dokumentacijos pas Ireną Andriukaitienę (Anykščių A. Vienuolio gimnazija), Povilą Andriulį (Kauno „Rasos“ gimnazija), Virginiją Navickienę (Vilniaus Užupio gimnazija) – tai tikrieji mūsų gimnazijos krikštatėviai – kompetentingi, geranoriški, nuoširdūs. O dar Marijampolė, Utena, Kėdainiai... Teko pavarstyti ir Švietimo ministerijos duris. Daug padėjo specialistės M. Skakunova (beje, baigusi mūsų vidurinę mokyklą) ir R. Dukynaitė, gimnazijų kuratorė. Visada padėdavo, kartais drauge į ministeriją važiuodavo tuometinė Ukmergės švietimo skyriaus vedėja R. Maskoliūnienė.

Gimnazija privalėjo turėti įvairiausių draugų. Ukmergėje problemos nebuvo: ir mokyklos, ir gamyklos, ir organizacijos – niekas neatsisakė draugauti, bet reikėjo ryšių su aukštesnio lygio mokslo įstaigomis, bendravimo bei bendradarbiavimo su garsiais respublikos mokslininkais, kultūros darbuotojais, politikais, sportininkais... Su pavaduotojais išsirengėm į Kauną. Pirmiausia pas buvusį mūsų mokyklos absolventą, mano klasės draugą VDU Informacinių technologijų fakulteto dekaną docentą Antaną Vidžiūną. Pasirašėm bendradarbiavimo sutartį, gavom keletą jo parašytų mokslinių knygelių ir pažadą artimiausią studentų informacinių technologijų projektą vykdyti su mūsų moksleiviais. Puikumėlis! Tada sukom į KTU. Laikas ištrynė Ekonomikos fakulteto dekanės pavardę, bet ji priėmė mus labai šiltai: pasirašėm sutartį, gavom dovanų „Verslo ekonomikos“ vadovėlių komplektą klasei ir netgi pažadą atvykti šį kursą dėstyti.

Labai rėmė mūsų siekį atkurti gimnaziją buvę moksleiviai. Ypač akademiko Z. Zinkevičiaus klasės draugai. Taip jau sutapo, kad, kai mes kūrėm gimnaziją, Švietimo ministru dirbo profesorius Z. Zinkevičius. Ir vieną dieną atvyksta jis į Ukmergę susitikti su rinkėjais. Aš, žinoma, dalyvauju susitikime, o paskui dar laukiu eilėje asmeninio pokalbio. Pasisakau, kad atėjau pasikonsultuoti, patarimo paprašyti, o Ministras, beje, buvęs mano gerbiamas, mylimas dėstytojas Vilniaus universitete, sako: „Žinok, „blato“ nebus. Viską turėsi padaryti kaip priklausio!“ Bet ir padrąsino, ir patarė. Tik labai gaila, kad, kai vyko lemtingasis Švietimo ir mokslo ministerijos kolegijos posėdis, akademikas jau nebebuvo ministru, mus „laimino“ pirmajai savo kolegijai pirmininkaujantis Kornelijus Platelis.

Stebino akademiko Z. Zinkevičiaus dėmesys savo gimnazijai. Yra mums padovanojęs visų savo išleistų knygų po egzempliorių. O kartą netikėtai susidūrėm su Ministru įspūdingoj „Sodų žydėjimo šventėj“ Vilniaus rajono Juodšilių vidurinėje mokykloje. Sėdėjom, regis, kukliai aikštelės pakrašty, o jis pastebėjo. Kai gerbiamajam svečiui suteikė žodį, džiaugdamasis pradėjo, kad šventėje dalyvauja jo buvusios gimnazijos atstovai! Dar labiau likom nustebę, kai mus pakvietė į akademiko 75-mečio minėjimą Mokslų akademijoje. Mokytoja J. Martinkutė su ansambliu parengė porą kūrinių ir mūsų sveikinimą palydėjo daina. Iškilmingo minėjimo pirmininkas tada sakė, kad Mokslų akademijoje buvo visko, tik kad gimnazistai tokioj rimtoj įstaigoj dainuotų, dar neteko girdėti. Dar nepasibaigus oficialiajai daliai, Z. Zinkevičius atsistojo, nulipo nuo scenos ir – tiesiai prie mūsų gimnazistų. Primygtinai prašė po minėjimo pasilikti šventinės vakarienės. Pasaulinio garso mokslininkas – baltistas, akademikas, profesorius, ministras, o koks dėmesingas, paprastas...

Labai nuoširdžiai ir ilgai gimnazijos reikalais „sirgo“ ir buvęs akademiko Z. Zinkevičiaus klasės draugas, KTU profesorius, chemikas Romualdas Baltrušis. Jam labai rūpėjo padėti mums atkurti sovietmečiu išdauzytą horeljefą –triptiką, tiksliau, vidurinę dalį, prie aktų salės. Kreipėsi vėlgi į klasės draugą dailininką Vladą Karatajų. Deja, dėl garbaus amžiaus ir jau silpstančių jėgų menininkas nebesiryžo imtis tokio darbo, tad rekomendavo savo mokinį, jauną skulptorių A. Krasauską. Pastarasis mielai sutiko, už darbą paprašė, palyginti, nedidelės sumos (ją padengė tėvų, mokytojų, rėmėjų aukos) ir 1938 m. garsaus prieškario skulptoriaus Bernardo Bučo darbas atgimė antram gyvenimui. Beje, A. Krasauskas siūlė horeljefą palikti keramikos spalvos, bet pamąstę nusprendėme, kad vis dėlto esame mokykla, ne muziejus, ir paprašėme padengti bronzą.

Buvusiam gimnazistui V. Karatajui sunku buvo imtis skulptūros, bet malonu tapyti. Jis nutarė padaryti staigmeną ir nutapė mums Prezidento Antano Smetonos portretą, tokį, koks jo moksleiviško gyvenimo dienomis kabėjo aktų salėje.

Su tuo portretu irgi istorijos...

Dalyvaujant Švietimo ir mokslo ministerijos, Ukmergės Švietimo ir sporto skyriaus atstovams, aktų salėje vyko Pedagogų tarybos posėdis, kuriame turėjo būti paskelbta, ar bus mums leista dalyvauti ŠMM kolegijos posėdyje dėl gimnazijos vardo suteikimo. Įpusėjus posėdžiui, plačiai atsiveria salės durys ir įlinguoja du vyrai, didžiuliu portretu nešini. Dailininkas V. Karatajus su sūnumi! Be ceremonijų eina prie scenos, paveikslą remia prie sienos ir parodo, kurioje vietoje jį privalu pakabinti. Ir išeina, mūsų padėkų beveik nesiklausydami. Mes ir abstulbė, ir džiaugiamės – puikiausias įrodymas vizitatoriams, jog draugų, rėmėjų turim. Po kelerių metų aktų salėje kilo gaisras. Taip ir liko neišaiškinta dėl ko. Tiesa, greit buvo užgesintas, žala nedidelė, bet daug daiktų, sienos, lubos aprūko. O A. Smetonos portretas – ne! Šviečia lyg tik ką nutapytas. Tik rėmą pavalėme... Talkino mums ir kiti pirmosios laidos absolventai. Ne kartą aplankė, kalbėjosi su moksleiviais ŽUA profesorius, respublikoje žinomas bitininkas V. Balžekas.

V. Karatajui paveikslą išlaidas padengė JAV gyvenanti klasės draugė Sofija Jelionienė. Monsinjoras A. Svarinskas, nors kartu su visais gimnazijos ir nebaigė (kunigo kelią pasirinko anksčiau), bet atsiųsdavo mokyklos muziejui įvairių religinio turinio leidinių, dalyvaudavo mūsų šventėse, renginiuose ir aukodavo Šv. Mišias jubiliejinių metų progomis. Gerbiamieji profesoriai rengimosi atkurti gimnaziją laikotarpiu kartą visi buvo atvykę vesti akademinės dienos. Kokios įdomios moksleiviams buvo jų pamokos!

Nuotraukose mokslininkų J. Balžeko, J. Brazausko vedamos pamokos.

Besirengianti tapti gimnazija mokykla turėjo vykdyti mokslinę veiklą. Tyrimus, bandymus su moksleiviais vykdė bemaž visų dalykų mokytojai. Pavaduotoja, biologijos ir sveikos gyvensenos mokytoja E. Kriaučiūnienė net išleido porą knygelių: „Sveikos gyvensenos pagrindai“, „Sveikos gyvensenos metodinės rekomendacijos“. To mums labai reikėjo. Pasiryžau knygėlę parengti ir aš. Apie Prezidentą Antaną Smetoną. Juk tai jis atsiliepė į Ukmergės moksleivių tėvų prašymą, tai jis leido pradėti statyti prašmatnius gimnazijos rūmus (iki šiol esu įsitikinusi, kad gražesnės mokyklos Lietuvoje nėra!), tai jis domėjosi statybos darbais ir dalyvavo naujosios gimnazijos atidarymo šventėje 1938 metais. Susirinkau literatūrą. Ypač daug sužinojau perskaičiusi Aleksandro Merkelio, buvusio Prezidento sekretoriaus, monografiją. Lietuvoje tada dar nebuvo galima tos knygos gauti, bet, laimei, mokyklos muziejui ją buvo atsiuntęs JAV lietuvis Kazys Gogelis (buvęs mūsų gimnazistas). Ir Kazio Binkio biografinės apybraižas apie A.Smetoną pavyko susirasti, dar Alfonso Eidinto studiją...

Perskaičiau visas ir vasaros atostogų metu išvažiavau į tuomet tuščią dukters butą Vilniuje. Per savaitę ir parengiau knygėlę. Tada dar ją recenzavo istorijos mokytojai G.Kaselis ir A. Pulkauninkas, korektore pasidarbavo lituanistė Z. Markauskienė, o kompiuteriu rinko, maketavo mokytojai V. Aniūkštienė, R. ir S. Baltaragiai. Tada Ukmergės spaustuvė išleido. Galėjome didžiulis bei pelnyti taškų už knygų leidybą.

1998 m. pavasarį jau buvome parengę dokumentaciją gimnazijai kurti, atlaikę patikras ir galėjome ŠMM teikti prašymą, kad leistų reorganizuoti vidurinę mokyklą į gimnaziją. Labiausiai džiugino tai, kad daugumą pedagogų parengtų mokymo programų ministerijos specialistai įvertino aukščiausiu balu – dviem. Nors jaudulio vykstant į ŠMM kolegijos posėdį buvo, bet mudvi su Švietimo skyriaus vedėja R. Maskoliūniene tikėjome, kad patvirtins. Neapsirikome. Pirmąjį savo kolegijos posėdį ministerijoje vedęs Kornelijus Platelis buvo dalykiškas, bet ir geranoriškas. Atsakę į keletą klausimų, buvome pasveikintos – gimnazija Ukmergėje nuo rugsėjo gali pradėti darbą!“

*Antanas
Smetona*

1998 m. rugsėjo pirmąją Antano Smetonos vidurinėje mokykloje pradėjo mokytis keturios pirmosios gimnazijos klasės: humanitarinė, socialinių mokslų, tikslųjų ir gamtos mokslų. Jau po metų direktorė L. Dzigienė su miesto bendruomene pasidalino pirmaisiais išpūdžiais: „Apibendrindama pirmųjų metų rezultatus, drąsiai galiu pasakyti, kad „pirmas blynas neprisvilęs“. Atėjo gabūs, norintys mokytis, kūrybingi moksleiviai, rado mokykloje geranorišką, pajėgų pedagogų kolektyvą ir nuoširdžiai kibo į darbą. 2000 m. visose vidurinėse mokyklose įvedamas profilinis mokymas XI klasėse. Taikyti „lengvą profiliavimą“ IX klasėse pradėsime nuo 1999 m. rugsėjo pirmosios. (...) Antano Smetonos vidurinė mokykla jau skelbia priėmimą į pirmąsias gimnazijos klases, humanitarinį ir realinį profilius, šiuolaikinių kalbų, socialinių, tikslųjų bei gamtos mokslų pakraipas. Gerbiamo kraštiečio A. Mikalajūno dėka turime geriausią rajone kompiuterių bazę, norinčius galėsime mokytis S lygiu.“ (1999 m. „Ukmergės diena“)

Direktorę papildė ir mokytoja L. Klivienė (1999 m. „Ukmergės diena“): „Ypač gražiai šiemet atsiskleidė matematikai. Matematinės klasės mokiniai dalyvavo Mokslo lyderių turnyruose, kuriuos rengia KTU gimnazija. Šiame prestižiniame turnyre gimnazistai ne kartą laimėjo prizines vietas ir piniginius prizus (I. Perednytė ir E. Bilkevičiūtė). Be to, matematikai varžėsi Šiauliuose vykusiose matematikų varžytuvėse (individualioje įskaitoje – II ir X vietos), KTU J. Matulionio matematikos olimpiadoje. Nenusileidžia ir humanitarai. Humanitarinės klasės gimnazistai dalyvavo tarptautiniame epistolinio rašinio konkurse (geriausias rašinys rajone – R. Juzėnaitės), respublikiniame kūrinių apie gamtą konkurse (A. Gvozdaz pakviestas į baigiamąjį respublikinį renginį), ruošiasi dalyvauti Aukštaitijos jaunųjų poetų dienoje Zarasuose. Įdomiame tęstiniame projekte dalyvauja 3 humanitarinės klasės mokiniai ir mokytoja Z. Markauskienė. Jie mokosi seminaruose ir rašo darbus etnologijos temomis. Gamtamokslinės klasės gimnazistas G. Gulbinas dalyvavo „Žynio“ konkurse Radviliškyje. Ten reikėjo demonstruoti ne specialias vieno dalyko žinias, bet brandų bendrąjį išsilavinimą. Ar turi gimnazistai problemų? Tenka atsakyti – taip. Viena problemų – vadovėlių trūkumas. Gimnazistai nedejuoja, o stengiasi problemą išspręsti. Skolinasi, perka, naudojasi vyresniųjų klasių vadovėliais, dažnai ieško medžiagos bibliotekose. Mokytojų kolektyvas numatė kitais metais paruošti daugiau integruotų programų. Atskirą žodį reikėtų pasakyti apie mokinių tarpusavio santykius. Gimnazijos klasių mokiniai, nors susirinkę iš įvairių rajono mokyklų, gražiai bendrauja ir bendradarbiauja. Gera matyti mokinius, besidalinančius informacija, kartu rengiančius šventes. Antra problema – materialinė mokyklos padėtis. Džiugu, kad rėmėjų Janinos ir Antano Mikalajūno dėka turtėja kabinetai. Beje, jie įsteigė 100 dolerių premiją geriausiam metų gimnazistui. Planuojama mokykloje vystyti etnokultūrinę kryptį, verslininkas p. Šarka parūpino medienos ekspozicijai parengti (...)“ Kokie gražūs ir kupini jėgų gimnazijos mokytojai pasitinka 1999 m. rugsėjo pirmąją.

2000 m. iškilo poreikis įsigyti vienodas gimnazistų uniformas. „Norėtume, kad ne tik žiniomis, veikla, bet ir kultūra, išvaizda atspindėtų gimnazijos klases“, - teigė mokytoja E. Kriaučiūnienė. „Tikimasi, kad kitais metais vidurinė mokykla taps gimnazija ir tuomet uniforma, kaip vienas iš gimnazijos atributų, bus privaloma“, – pritarė mokyklos tarybos pirmininkas S. Barauskas, kuris padėjo rasti pigesnės medžiagos, siuvėjus, kurie pasiūtų. Mokiniais buvo pasiūlyti 4 uniformos modelio variantai, 8 audinių pavyzdžiai. Pradžioje mokiniai nelabai noriai pritarė idėjai. Tad mokytoja E. Kriaučiūnienė ir mokinių prezidentas D. Vaišvila patys pirmieji įsigijo uniforminius švarkus. Vėliau uniforma pasipuošė mokinių tarybos nariai, kiti gimnazistai. Mokykla, ruošdamasi tapti gimnazija, galvoja ir apie kitą atributiką: vėliavą, himną. Jau paskelbtas himno konkursas, kūrėjui (kūrėjams) numatytas prizas. (2000 m. „Ukmergės diena“) Reikėtų priminti, kad gimnazijos himno žodžius sukūrė mokytoja L. Klivienė, muziką – J. Martinkutė. Vėliavos maketą parengė mokytoja R. Zareckienė, pasiuvo technologijų mokytoja G. Krikštaponytė-Girnienė.

Pagaliau visų pastangas apvainikavo sėkmė – 2001 m. mokyklai suteiktas gimnazijos statusas.

Tai džiaugsmingas įvykis ne tik pačiai mokyklai, bet ir visiems joje kada nors besimokiusiems. Geriausiai to laikotarpio emocijas atskleidžia gimnazijos absolvento profesoriaus R. Baltrušio laiškas.

Kaunas, 2002. 01. 04

Gerbiama Ukmergės A. Smetonos gimnazijos bendruomene,

Pone Direktore ir Mielieji Mokytojai,

nuoširdžiai dėkoju Jums už pasveikinimą ir linkėjimus Šv. Kalėdų ir Naujųjų Metų proga. Labai džiaugiuosi, kad Ukmergės Antano Smetonos gimnazija, kurioje 1939 metais aš žengiau pirmuosius gimnazisto žingsnius, vėlei atgavo visas juridines gimnazijos teises. Linkiu Jums, Pone Direktore ir Mielieji Ponai Mokytojai, visų mūsų numylėtos Tėvynės Lietuvos jaunimo mokintojai, lavintojai, auklėtojai, jų minties ir pasaulėjautos orientuotojai, geriausios kloties darbe. Trokščiau, kad visada turėtumėte dėmesyje reikalą priminti savo auklėtiniams – gimnazistams, jog tik Dievo palaimos ir Tėvynės meilės vedini jie galės sukurti sau ir savo tautai gražią ateitį.

Naudodamasis šia proga norėčiau iškelti mintį dėl gimnazijos rūmų interjero (okupantų įvykdytų kai kurių horelųjų sunaikinimus) tolimesnio atstatymo. Suprantama, tam reikalingos lėšos, betgi pasaulyje daug šios gimnazijos absolventų! Tad ieškokime būdų tam mūsų siekiui jų įgyti. Pirmiausiai turiu dėmesyje antrojo aukšto triptiko centrinės dalies bei Vyčio ir kryžiaus klasėse atkūrimą. Aš jau dėl triptiko kalbėjau su skulp. prof. K. Bogdanu. Jis sutiktų tai padaryti nebrangiai. Kviečiu Jus, p. Direktore, p. Mokytojus bei Tėvų komitetą apie tai pagalvoti. Susidarius progai aš norėčiau su Jumis tuo reikalu susitikti pokalbiui.

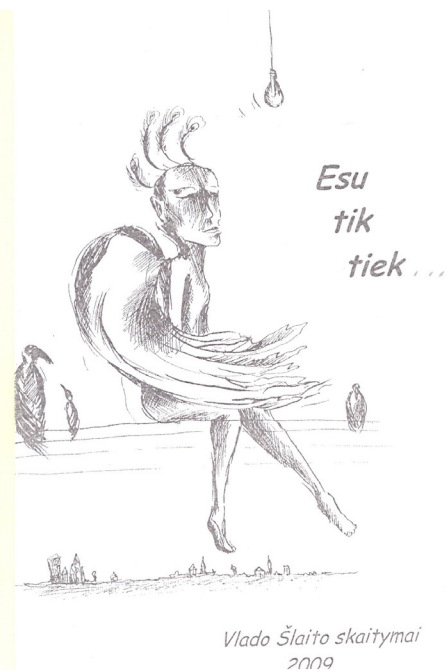
*Jus gerbiąs
prof. Romualdas Baltrušis*

Tais pačiais metais gimnazijoje lankėsi Lietuvos respublikos Prezidentas Valdas Adamkus.

Taigi Ukmergės rajone atsirado pirmoji gimnazija, kurioje vyko intensyvus kūrybinis procesas: diegiamos naujovės, puoselėjamos tautinės tradicijos ir papročiai, kuriamos naujos tradicijos. Visi mokytojai nuoširdžiai įsijungė į veiklą. Kaip teigia mokytoja Z. Markauskienė: „Kadangi gimnazija pasirinko etnokultūrinę kryptį, mes, liuanistės, keleri metai iš eilės birželio mėnesį vykome į etnografinės ekspedicijas: su pirmokais gimnazistais vaikščiojom po Taujėnų, Šešuolių, Sližių apylinkes ir rinkome tautosaką. Akademinė veikla mus, pradedančias dirbti gimnazijoje, irgi viliojo – ieškojome medžiagos apie baltų mitologiją ir išleidome knygelę „Baltų mitologijos žodynas“. Vasaros ekspedicijos kartu su mokiniais, mokslinė veikla – visa tai naujos patirtys ir mums, mokytojoms, ir mokiniams.“ Kasmet poeto V. Šlaito (mokėsi gimnazijoje nuo 1932 m. iki 1940 m.) klasėje lietuvių kalbos ir literatūros mokytojos L. Klivienė, Z. Markauskienė, L. Matakanskienė, J. Reinardaitė organizavo jo gimimo metinėms skirtus renginius, kuriuose dalyvavo mokiniai iš kitų rajono mokyklų, viešosios bibliotekos darbuotojai, kiti svečiai. Tradiciniai renginiai virto į „Vlado Šlaito skaitymus“ – mokinių kūrybos pristatymą. Kasmet išleidžiami šių skaitymų dalyvių kūrybos leidinukai. Tradiciniais tapo Kalbos dienos renginiai, meninio skaitymo konkursai, knygų mainų akcijos ir kt.

1999 m. įsikuria gimnazijos mišrus jaunimo choras. Choro vadovė J. Martinkutė pasakoja, kad drauge su tuo metu dirbančia mokytoja V. Retiene, choro koncertmeisterė D. Kriaučiūniene, „sujungusios vokaliinius ansamblius“, subūrė dainininkus į chorą. 2000 kovo 31 d. surengė pirmą didelį choro pasirodymą labdaros koncerte. Jo metu rinko lėšas kabineto muzikinei aparatūrai. Tuomet surinko 407 litus ir įsigijo magnetofoną (dabar kai kam tai, ko gero, kelia šypseną). Mokyklos choras nuolat stiprėjo, dalyvavo visose Lietuvos Dainų šventėse, kurios vyko nuo 2000 metų, (2009 m. paruošė ir moksleivių, ir suaugusių dienos repertuarą), konkurso-festivalio „Mes Lietuvos vaikai“ peržiūrose ir buvo įvertinti 2001 m. – III vieta, 2004 m. ir 2008 m. – II vieta. Nuo 2001 m. gimnazistai (solistai ar mišrūs vokaliniai ansambliai) dalyvauja respublikiniame Lietuvos vaikų ir moksleivių televizijos konkurse „Dainų dainelė“, tampa laureatais ir dainuoja Nacionaliniame operos ir baleto teatre.

Entuziastingai mokytojai Jūratei kilo idėja rengti rajonines chorų šventes „Dainuoju Lietuvą kaip džiaugsmą“. Mokytoja pasakoja, kad „tada rajone buvo daug mokyklinių chorų, jie gražiai dainuodavo savo mokyklose, bet drauge padainuoti nebuvo jau tiek galimybių. 2005 m. pirmą kartą organizuotame renginyje, be gimnazijos choro, dalyvavo 8 rajono chorai: Dukstynos jaunučių, berniukų ir jaunių, „Šilo“ berniukų ir jaunių, Užupio ir Želvos jaunučių, Muzikos mokyklos jaunių ir Antano Smetonos gimnazijos jaunimo choras. Sugūžę į gimnaziją chorai ne tik dainavo dainas, bet ir smagiai linksmindavosi, bendravo.“

Nuo 2002 m. mokytoja J. Martinkutė organizuoja tradicinę tapusią II-ųjų klasių tautinę vakaronę. Kiekvieną rudenį, kai baigiamas lietuvių liaudies muzikos pamokų ciklas, gimnazistai savo įgytas žinias ir praktinius įgūdžius turi pademonstruoti smagaus ir įspūdingo renginio metu. Klasės burtų keliu išsitraukia vieną Lietuvos regioną (Aukštaitiją, Dzūkiją, Suvalkiją, Žemaitiją) ir paruošia tam regionui būdingą muzikinę programėlę: dvi liaudies dainas, šokį ir ratelį, pristato savo regiono tautinį kostiumą, pasigamina valgių, pasirenka būdingų patarlių ir priežodžių, įdomių mįslių konkursui, išmoksta neilgą pasakojimą tarmiškai, suranda ir paruošia lietuvių liaudies žaidimą, pasikviečia svečių. Patirti įspūdžiai išlieka ilgai – gimnazistai prisimena vakaronę, kaip vieną gražiausių ir įsimintiniausių renginių mokykliniame gyvenime.

Jeigu atsiverstumėte to laikotarpio rajoninę spaudą, rastumėte daug straipsnių, atskleidžiančių gimnazijos dailės mokytojų R. Zareckienės ir J. Šlepetienės pastangas ugdyti jaunuosius kūrėjus: „Mokiniai save išreiškia dailėje“ (apie gimnazisčių N. Motiejūnaitės ir V. Zarankaitės dailės darbus), „Dailės olimpiadoje – septyni nugalėtojai“ (apie laureate tapusių Z. Sakalytę ir kitus „Pavasarinės jaunųjų dailininkų akademijos“ laimėtojus) ir t.t. Mokytoja R. Zareckienė pasakoja, kad 2004 m. įgyvendinus projektą dailės kabinetas gavo pirmąjį kompiuterį ir televizorių.

Abi dailės mokytojos nuolat organizavo mokinių kūrybos, autorines parodas gimnazijoje, rengė gimnazistus konkursams ir olimpiadoms. Plačią temų ir raiškos įvairovę padės atskleisti keletas parodų pavadinimų: „Gimnazija kitaip“, „Natiurmortiškos interpretacijos“, „Eksperimentai spalvomis“, „Muziejus – įkvėpimo šaltinis“, „Kaip atrasti idėją kūrybai?“, „Mažosios Lietuvos kultūrinis palikimas“, „Apsikabinimai su žiema“, „Amžininkų portretai“... Kasmet gimnazijos bendruomenė su įdomumu laukė integruoto dailės ir technologijų projekto „Baltų ženklai“ – merginos demonstravo sukurtus avangardinius kostiumus... Tapybos, grafikos, kompiuterinės grafikos, keramikos, popieriaus gimnazistų darbai stebino išradingumu ir puikiu atlikimu. Abiturientų, laikusių baigiamąjį abitūros dailės egzaminą, darbai papuošė gimnazijos erdves. Daugybė mokinių toliau tęsia menų studijas.

Mokytoja prisimena ir kartu su mokiniais sukurtą laiptinės vitražą (po mokyklos remonto vitražo neliko), o kur dar įvairios meninės akcijos įvairiose gimnazijos, miesto erdvėse. Siūlome pasigrožėti mokinių išmone.

1997–1998 metais mūsų mokykla tapo tarptautinio ir šalies projekto „Sveika mokykla“ nare. Vienintelė rajono mokykla pradėjo vykdyti sveikos gyvensenos programą „Sveikame kūne – sveika siela“, kuri buvo parengta remiantis sveikatą stiprinančių mokyklų reikalavimais. Nuo 1996 metų iki 2007 m. kasmet buvo organizuojamos sveikatingumo stovyklos „Yra ir mano teisė gyventi ir būti sveikam“. 1997–1998 metais dvejose vasaros stovyklose dalyvavo 130 mokinių. Lektoriai iš ALF įgyvendino programas: „Bendraamžių parama bendraamžiams“, „Savęs pažinimas“, „Lytiškumo švietimas“, „Gyvenimas kryžkelėje“, „Bendravimas ir konfliktai“. Stovyklauta Molėtų rajone Alantoje, Naujasodžio technikuose. Aplankyta Aukštaitija, observatorija, Dubingiai. 1999–2001 metais trijose vasaros stovyklose dalyvavo 160 mokinių. Mokslo metų eigoje atliktos moksleivių sveikatingumo apklausos, sukauptas duomenų bankas. Stovyklauta prie Šventosios upės Radiškyje. Žinoma, stovyklautojai ne tik pramogavo gamtoje, bet ir klausė paskaitų apie regėjimo, mitybos sutrikimus, streso įveikimą, kaip suteikti pirmąją pagalbą, kt. Patys parengė leidinukus „Atmintinė tau. Vardan Tavo sveikatos ir grožio“, „Kreipimasis dėl sveikų, dorų, orių jaunų žmonių judėjimo“. Gimnazistams labai patiko išvykos į Vilniaus „Natūralios medicinos centrą“, „Holistinę mokyklą“, 35 km žygis pėsčiomis...

Mokytoja E. Kriaučiūnienė gimnazistus įtraukė ne tik į sveikatingumo puoselėjimą, bet ir į miesto aplinkos tvarkymą. Tuomet gimnazistai pagarsėjo akcijomis, skatinančiomis tvarkytis ir švarintis, visame mieste. Nuotraukoje – akcija „Neteršk gamtos“.

Iki šiol sklando nerašyta legenda, kad šiuo laikotarpiu Vilkmergės upelis buvo išnuomotas gimnazijai 99 metams. Tuomet upelio pakrantės buvo apaugusios, prišnerkštos, tad darbo gimnazistams buvo užtekstinai. 2005 m. rajono savivaldybė rekomendavo vienintelę rajono mokyklą dalyvauti tarptautinėje aplinkosauginėje ugdymo programoje – „Gamtosauginių mokyklų programa“ (GMP). Už atliekamą veiklą gauta daug garbingų apdovanojimų, Vilniaus Rotušėje įteiktas Aplinkos apsaugos ministerijos garbės raštas. Už aktyvią gamtosauginę veiklą 2006 metais gimnazija apdovanota aukščiausiu apdovanojimu – Žaliaja vėliava.

Ir dar vienas įdomus faktas iš šio „Laukimo ir kūrybos“ laikotarpio – rasta nedidelė laikraščio iškarpa, pavadinimu „Moksleivis apdovanotas už protestą“. Straipsnis skelbia: „Šeštadienį Kaune veikianti nevyriausybinių organizacijų „Sugiharos fondas – diplomai už gyvybę“ išrinko 2004-ųjų Tolerancijos žmogų. Juo tapo režisierius S. Beržinis, kuris šį vardą pelnė už viešai pareikštą pilietinę poziciją prieš neįtakumą Lietuvos romams. Tarp nominantų buvo ir moksleivis iš Ukmergės – Antano Smetonos gimnazijoje besimokantis septyniolikmetis Marius Drochneris. Jis įvertinimo susilaukė už jauno, bręstančio žmogaus protestą prieš radikalizmo apraiškas Lietuvoje ir pilietinės savigarbos gynimą.“ Straipsnyje pasakojama, kad prieš metus, kai kultūros centre viešėjo buvęs Lietuvos prezidentas R. Paksas, M. Drochneris įsivėlė į konfliktą su Kauno apskrities Lietuvos patriotų sąjungos vadovu V. Mažonu. Šis užsimojo kumščiu prieš salėje buvusį ir savo nuomonę pareiškusį gimnazistą. Marius kreipėsi į policiją. Buvo iškelta baudžiamoji byla, teismas pripažino Mažoną kaltu, nuteisė šešių mėnesių laisvės apribojimu ir įpareigojo M. Drochneriui atlyginti 1000 litų neturtinę žalą. Žurnalistams Marius prisipažįsta, kad šio įvykio metu patirti nemalonumai padarė didelę įtaką jam kaip asmenybei. Išmokyti nebijoti, apginti savo žmogiškąjį orumą – jaunam žmogui nemenkas iššūkis... Tačiau koks džiaugsmas mokytojams. Jauno žmogaus, užaugusio jau nepriklausomoje Lietuvoje, širdyje greičiausiai sudygo laisvės, teisingumo sėkla.

Kai sklaidai mokytojų, mokinių prisiminimus, laikraščių, rankraščių puslapius, stebina tai, kad daugelis dalykų, kurie buvo puoselėjami senojoje Ukmergės gimnazijoje, vėliau, jau „smetoniškoje“ ar pokario mokykloje, tarsi atsikartoja: ir tuomet, ir dabar gimnazijoje dirba talentingi, mylintys savo darbą mokytojai – dailės, muzikos, šokių, gamtos, kūno kultūros, užsienio kalbų, gamtos mokslų, matematikos, informacinių technologijų, istorijos, gimtosios kalbos – visų dalykų. Po gimnazijos skliautais skamba choro atliekamos dainos, koridoriuose į mus žvelgia puikūs mokinių dailės kūriniai, sporto aikštyne (tikrai niekas nepasikeitė!) – tinklinis, krosas... Salėje vėl repetuoja šokėjai... Kaip tada...

Tik nenumaldomai greitai bėga laikas, o iš mokyklos kasmet išeina jaunas ŽMOGUS – sustiprėjęs dvasiškai ir fiziškai, pasiruošęs kurti savo gyvenimą.

Mokykloje dirbusių mokytojų prisiminimai

Ona Surgautienė, pradinių klasių mokytoja 1976–1987 m.

Mokykloje 21 metus dirbau pradinių klasių mokytoja. Tų laikų mokykloje vyravo šilti santykiai su mokiniais. Džiaugiuosi, kad ir šiandien susitikę mano auklėtiniai geru žodžiu mini mokyklą, buvusius mokytojus. Visus vaikus labai mylėjau, turėjau daug gerų mokinių. Kai klausiate apie garsiausius mano mokinius, prieš akis iškyla Birutė Karvelytė, ansamblio „Nerija“ vadovė. Jau mokykloje buvo jos visur pilna...

Nugyvenusi gražų amžių, noriu palinkėti gimnazistams būti žingeidiems, trokšti įgyvendinti savo siekius, įgyti svajonių profesiją.

Ona Matakanskienė, lietuvių kalbos mokytoja 1957–1977 m.

Šis dvidešimtmetis man buvo ir kasdienybės valandos, ir pedagoginio džiaugsmo akimirkos, ir atradimų troškimas, ir atkaklus darbas. Kai pažvelgi atgal, imi ir paskaičiuoji, kad mokyklinis skambutis tau tilindžiavo tūkstančius kartų, vedė tūkstančius pamokų ir ištaisei apie 30 tūkstančių rašinių... Visokių jų, tų pamokų, buvo – įdomesnių ir nuobodesnių, triukšmingų ir ramių, ilgų ir trumpų, bet jos visos liejosi į vieną pamoką – gyvenimo pamoką. Teko laimėti dirbti su iškiliomis to meto asmenybėmis: S. Pulkauninku, L. Jankūnu, J. Staniulione, A. Nekrašiene, V. Amankavičiumi, M. Smailiu, J. Kuraitiene, kt. Mes, mokytojai, buvome atsakingi už mokinių žinias. Žinoma, ryškiausiai atsimenu mokinius, kurie pasuko tuo pačiu keliu kaip aš. Vienuolika mano mokinių pasirinko lietuvių kalbos ir literatūros mokytojos specialybę. Iki šiol beveik visos dirba šį kilnų darbą...

Mieli gimnazistai, svarbiausia gyvenime – sąžiningumas ir atkaklus tikslo siekimas. Siunčiu jums linkėjimus A. Čekuolio mintimis: „Statyk save kaip strėlę į lanką ir įtempęs kiek gali – šauk. Nebūtina ir ne visada pataikysi į dešimtuką, bet jeigu netempi – nebepataikysi niekur.“

Zuzana Stunžėnienė, lietuvių, vokiečių kalbų mokytoja 1965–1977 m.

Tuometinės antrosios vidurinės mokyklos kolektyve buvau viena jaunesnių pedagogų. Teko dirbti ir bendrauti su žymiais vyresniais už save, tad dabar fotografijose randu apie 20 mokytojų, išėjusių Anapilin: fizikas Bugenis, matematikas Triponis, rusistė Taškūnienė, germanistas Pulkauninkas, matematikės Solškytė ir Dratauskaitė, geografės Blusytė ir Kuraitienė, chemikė Gudeliauskienė, direktoriaus pavaduotoja Murnikova, kūno kultūros mokytojas Janėnas, darbų – Lisauskas, istorikė Našlėnienė, kt. Įsiminė matematikės Dratauskaitės nuoširdumas, rusistės Taškūnienės tautiškumas, neišsenkantis Blusytės optimizmas, pavaduotojo Pulkauninko elegancija ir inteligentiškumas (tikras anos Lietuvos mokytojas). Stebino direktoriaus Amankavičiaus filologinis išprusimas, domėjimasis menais bei tolerancija ir geranoriškumas. Nors istorinis laikmetis nebuvo palankus, bet mes nuoširdžiai dirbome su mokiniais. Kiek įsimintinų renginių organizuota Maironio, Neries, Krėvės jubiliejams, o kur dar kraštotyrinės ekspedicijos po Pabaisko, Siesikų apylinkes, etnografinė vakaronė „Lietuviškos vestuvės“, kiek laimėta filologų konkursų... Prasmingas ir įdomus tai buvo laikas.

Mielas gimnaziste, išmok gyventi laisvėje. Negali tauri asmenybė vergauti amoralumui, alkoholiui, narkotikams. Kol kas daug įstatymų kreivom vagom... Gal taip tautos priešai nori mūsų pačių rankomis sunaikinti tautos moralę ir savigarbą.

Nevergaukite svetimiems papročiams, nei iš vakarų, nei iš rytų atplūdusiems. Istorija įrodė, jog amoralumas sugriovė net stipriausias imperijas, pradedant romėnais. Tvirtai stovėkite ant prūsų, partizanų ir tremtinių krauju aplaistytos protėvių žemės. Stiprėkite dvasia, kurkite ateitį, nes kūryba visada yra laimė.

Irena Striogienė, biologijos mokytoja 1961–1977 m., **Mykolas Strioga**, dailės, braižybos mokytojas 1969–1977 m.

Buvome jauni, kai pradėjome dirbti tuometinėje vidurinėje mokykloje. Tuo metu mokyklos salė buvo pagrindinė miesto salė, tad čia atvykdavo koncertuoti, vaidinti žymiausi Lietuvos dainininkai, aktoriai. Ir pačioje mokykloje veikė daug saviveiklos būrelių. Mokyklos šokėjai, dainininkai, sportininkai skynė laurus įvairiuose konkursuose, varžybose ne tik rajone. Smagu buvo dirbti tokioje mokykloje dar ir dėl to, kad čia mokėsi daug gerų mokinių, dabar garsinančių Ukmergės, Lietuvos vardą: Ukmergės kraštotyros muziejaus direktorė V. Sokolnikienė, gydytojos G. Kupcikevičienė, L. Pukienė, R. Žižienė, J. Basanavičiaus gimnazijos direktorius V. Gendvilis, Pramonės ir amatų rūmų Ukmergės skyriaus vadovas R. Baravykas, LR seimo narys Varžgalys, Kultūros skyriaus vedėjas J. Zareckas... O kiek mokinių pasirinko mokytojo profesiją! Džiaugiamės visais savo mokiniais.

Norime palinkėti mokytojams nepritrūkti jėgų, būti kūrybingiems, o mokiniams – prisiminti, kad yra ne tik teisės, bet ir pareigos.

Alma Žižienė, anglų kalbos mokytoja 1989–2014 m.

Dar vaikystėje didžiausia svajonė, išaugusi iš žaidimų, vadinamų „mokyklomis“, buvo tapti mokytoja. Jau tada turėjau galutinai subrendusią mintį studijuoti Vilniaus pedagoginiame institute. Įstojau į Užsienio kalbų fakultetą, anglų kalbos specialybę. VPI baigiau 1986 metais, ir buvo labai liūdna, kai neturėjau jokios galimybės sugrįžti į gimtąjį miestą ar bent rajoną, nes tuo metu užsienio kalbų mokytojų rajone buvo perteklius ir, pasak tuometinių švietimo skyriaus inspektorių, „dešimčiai metų į priekį šios srities specialistų nereiks...“

Gimus mokyklos performavimo į gimnaziją minčiai, direktorė L. Dzigienė pasiūlė rašyti anglų kalbos mokymo programą ir pakvietė dirbti būsimoje gimnazijoje. Noras sugrįžti į jau gerai pažįstamą ir savo dvasia itin artimą mokyklą buvo didelis. Buvau labai patenkinta, dirbdama toje pačioje mokykloje, kurią baigiau pati. Visada menu mane mokiusius mokytojus: J. Talutienę, V. Minderį, A. Skinulį, M. Žukauskienę, L. Kiškienę, J. Graužinį, E. Deviatnikovienę, A. Ivanauskienę. Mokydamasi ir dirbdama patyriau daug gėrio.

„Aukščiausias gėris, kokį žmogus gali atsinešti su savimi į gyvenimą, yra aiškus palinkimas į tuos dalykus, kurie gali užpildyti jo gyvenimą ir jį patenkinti.“ (Emersonas)

Asta Puzarienė, lietuvių kalbos mokytoja 1992–1993 m.

Ukmergės Antano Smetonos gimnazijoje pradėjau dirbti 1992 metais. Dėščiau lietuvių kalbą ir literatūrą. Nors tik vienerius metus dirbau šioje mokykloje, aš buvau laiminga. Atsiminimai išliko tikrai tik šviesūs ir malonūs – atsimenu puikius renginius, net mokytojų ansamblis buvo... Su mokiniais niekada nebūdavo jokių problemų – mokėsi labai šaunūs vaikai. Su kai kuriais mokiniais bendrauju ir dabar, po šitiek metų. Tačiau pasukau kitu keliu – turėjau dar vieną svajonę. Tapau konditere, daug mokiausi, gilinausi į konditerijos meną. Esu laimingas žmogus, kad galiu veikti tai, apie ką svajoju.

Tiek mokytojams, tiek mokiniams norėčiau palinkėti sėkmės darbuose bei moksluose, didelės kantrybės, stiprybės kiekviename gyvenimo žingsnyje, o svarbiausia būti laimingiems ir daryti tai, ką Jūs labiausiai norite.

Liuda Jovaišienė, lietuvių k. ir literatūros mokytoja

...Su didžiule meile skaitydavau ir deklamuodavau Just. Marcinkevičiaus, E. Mieželaičio eiles. Niekai negalėjau išsiskirti su lietuvių literatūros klasikų kūriniais, ranka nepaleisdavo ir šiuolaikinio rašytojo knygos. Galbūt štai šitie faktoriai ir pastūmėjo į tolesnį lietuvių literatūros gilinimąsi, o lietuvių kalbos ir literatūros mokytojos asmenybė, noras būti panašia į ją, privertė pagalvoti apie Vilniaus valstybinį pedagoginį institutą.

Niekam netrunka prabėgti studijų metai ir štai... Svajonės įgyvendintos. Nedrąsu pirmą kartą atsistojus prieš klasę, nedrąsu, nes sunku patikėti, kad tu – mokytoja. Tačiau, išvydus į tave įbestas trisdešimties mokinių akis, supranti, kad jie pareikalaus iš tavęs daugiau nei iš instituto atsineštų žinių, pareikalaus daug daugiau nei kruopščių konspektų. Pirmieji žingsniai, kur jie bebūtų žengti, visuomet yra sunkūs. O ypač mokykloje: tiek pradedančiam pirmokui, tiek pradedančiam mokytojui. Ir labai gera, kad tavęs nepalieka likimo valia, o padeda, prilaiko, įvaldant tą savotišką meną – gerai, įdomiai praveisti pamoką. Juk kiekviena 45 minučių laiko atkarpa turi pasilikti mokiniuose kaip dalelė kraičio ateičiai, už kurį mes, mokytojai, esame atsakingi.

Leokadija Kiškienė, lietuvių kalbos ir literatūros mokytoja, direktoriaus pavaduotoja ugdymui 1980–1998 m.

Pasirinkti mokytojo profesiją paskatino mane mokiusių, auklėjusių Širvintų vidurinės mokyklos mokytojų pavyzdys – lietuvių kalbos ir literatūros mokytoja, mano auklėtoja Elena Mašauskaitė, vokiečių kalbos mokytoja Šiaučiūnaitė, fizinio lavinimo mokytojas A. Bakšys, kiti pedagogai. Gerbiau ir mylėjau savo mokytojus. Jie buvo puikūs žmonės. Neišdildomą įspūdį paliko literatūriniai renginiai, krepšinio turnyrai (buvau krepšinio komandos kapitonė), turistiniai sąskrydžiai, kurie vykdavo Plateliuose, Kernavėje... Žinoma, mokytojo profesija viliojo ir nuolatiniu buvimu jaunų žmonių apsuptyje.

Tuometinėje A. Gudaičio-Guzevičiaus vidurinėje mokykloje pradėjau dirbti užklasinio darbo organizatore. Buvo nelengva visur suspėti, nes namuose manęs laukė trys vaikai. Jie mane ir prisimena palinkusių ties sudarinėjamu pamokų tvarkaraščiu, taisančių mokinių rašinius, besiruošiančių pamokoms. Vyrčiausioji dukra dažnai klausdavo: „Mama, ką tu darai vidury nakties?“ Mokykla tuo metu dirbo dviem pamainomis. Jai vadovavo taktiška, paprasta, nuoširdi direktorė Liucija Dzigienė. Matyt, todėl kolektyve vyravo draugiški ir nuoširdūs santykiai ir tarp mokytojų, ir tarp mokinių. Daug išminties ir gerumo pasisėmiau iš tuometinio direktoriaus pavaduotojo, šviesios atminties Vlado Minderio.

Auklėtinių neturėjau, o apie tuos mokinius, kuriems skiepijau meilę lietuvių kalbai, literatūrai, galiu pasakyti pačius gražiausius žodžius – jie buvo nuoširdūs, paprasti, kruopštūs, smalsūs... Atrodo, ir pravardės neturėjau. Tiesa, žemesnėse klasėse visi sugalvoti sakiniai buvo siejami su kiškučiais, jų šeimynomis (turbūt keistai skambėjo mano pavardė). Džiaugdavausi net mažiausiais pasiekimais tų mokinių, kuriems nesisėkė lietuvių kalba ir literatūra, visada stengdavausi juos pagirti. Smagu būdavo matyti savo mokinius olimpiadose, raiškiojo skaitymo konkursuose. Neteko patirti jokių nesutarimų nei su mokytojais, nei su vaikais. Liūdesį kėlė rašomas neigiamas pažymys, nepasisėkusi pamoka, mokinių ašaros dėl nesutarimų su tėvais.

Prieš akis iškyla daug gražių prisiminimų: kolektyvinės išvykos į spektaklius, kolektyvinės talkos, budėjimas šeštadieniais mokinių pasilinksminimų vakaruose, šimtadienių, išleistuvių šventės, pasirengimas Naujųjų metų pasirodymams. O kokie būdavo karnavaliniai pasirodymai! O kaip kruopščiai, kartais iki išnaktų, buvo puošiama aktų salė!

Neišdils iš atminties suformuota antramečių devintokų klasė – trylika mokinių, kurių niekas nenorėjo mokyti lietuvių kalbos ir literatūros. Tad mes su direktore ėmėmės šio darbo ir tikrai pavyko sutarti. Šiandien beveik visi tie mokiniai yra verslininkai... Kaip mes stengdavomės dėl mokinių! Lietuvių kalbos ir literatūros egzamino rašto darbus taisėme iki 2-3 valandos nakties, kad tik greičiau visi sužinotų rezultatus – netampėm vaikams nervų...

Mokykloje lankausi retai, tačiau pravažiuodama ar praeidama pro šalį panyru ir maudausi gražioje prisiminimų jūroje. Gera, kai žmogui suteikta galimybė atminties šuliniais sugrįžti į mielas ir šiltas vietas.

Ačiū dirbusiems su manimi už gražius darbo metus. Visiems linkiu ištvermės, pedagoginės išminties, kūrybinio, prasmingo darbo. Mokiniam norėčiau palinkėti protingai mėgautis mokykliniu gyvenimu, aktyviai jame dalyvauti ir būtinai vertinti, gerbti ir mylėti savo mokytojus. Garsinkit savo mielą, gražią mokyklą įvairiais pasiekimais. Ji to verta.

Birutė Žilėnienė, dailės mokytoja 1988–1991 m.

Mano atvykimas į Ukmergę susijęs su pokyčiais šeimoje. Kai pradėjau dirbti tuometinėje Ukmergės II-oje vidurinėje mokykloje mokytoja, čia sutikau puikų žmogų – direktorę Liuciją Dzигienę, kuri vėliau pritarė ir mūsų planams – steigti sustiprinto dailės mokymo klasę. Gera prisiminti mažuosius mūsų mokinius ir jų darbus, kurie respublikinės dailės mokytojų konferencijos metu buvo eksponuojami Vilniaus dailės akademijoje, o vėliau kartu su didžiųjų šalies miestų mokyklų mokinių darbais atstovavo Lietuvai Suomijoje. Ukmergės II-ojoje vidurinėje mokykloje subrendo ir svajonė dėl dailės mokyklos Ukmergėje steigimo.

Pamenu 1991m. sausio 13-osios tragiškus įvykius, kuomet kartu su tūkstančiais kitų beginklių žmonių vykome į Vilnių prie Aukščiausios tarybos ginti vos užgimusią Lietuvos nepriklausomybę. Tomis dienomis apie įvykius prie parlamento filmavimo kamera mums pavyko užfiksuoti daug dokumentinės medžiagos. Sugrįžusi iš Vilniaus apie tai užsiminiau direktorei. Ji net neabejodama iškart mokyklos vestibulyje žuvusiųjų laisvės gynėjų atminimui leido uždegti žvakutes ir visai mokyklai aktų salėje per televizorių rodyti ir liudyti tiesą apie tuo metu sovietų kariuomenės ir kolaborantų vykdomą agresiją prieš beginklius Lietuvos laisvės gynėjus. Laikmetis buvo labai neramus, niekas nežinojo, kaip šalyje susiklostys politinė situacija. Sklido kalbos, kad vėl gali prasidėti masinės represijos, žmonių trėmimai ir kalinimai. Žavėjo direktorės drąsa ir troškimas mokyklai sugrąžinti jos istorinį Antano Smetonos vardą...

Gyvenimo sėkmės formulės nežinau. Manau, kad kiekvieno iš mūsų gyvenimo kelias yra unikalus, asmeniškas ir nepakartojamas, o jo pamatą statyti ant sėkmės ar nesėkmės – būtų neprotinga. Kelyje žmogus visą laiką turi rinktis, o pasirinkus – būti atsakingam už savo pasirinkimus. Reikia žinoti, kad bus ir sėkmių, ir nesėkmių, klaidų ir kančių. Svarbiausia, kad iš jų galėtume pasisemti patirties ir išminties. Ir keliauti su viltimi tiesos pažinimo link toliau.

Mieli gimnazistai, gyvenime labai svarbi Viltis. O viltis, kaip dovana, gimsta iš doros, artimo meilės, tarnystės. Siekite augti darnoje su savimi, tiesoje ir taikoje su aplinkiniais, tuomet ir pasaulis keisis su jumis. Pasaulis, kuriame bus daugiau taikos, džiaugsmo ir dvasinės ramybės. Tik nebijokite.

Danguolė Tauginienė, istorijos mokytoja 1986–1997 m.

Visada svajojau apie geografijos mokytojos profesiją, nes labai mėgau keliauti, be to, turėjau auklėtoją, geografijos mokytoją. Kai aš baiginėjau mokyklą Želvoje, ji buvo išvykusi į Kubą, o sovietiniais laikais tai buvo tikra svajonė... Tačiau, kai mokiausi paskutinėje klasėje, nuvažiavome į universiteto „Atvirų durų“ dienas ir nuomonę pakeičiau. 1986 m. baigusi VPI aš pradėjau dirbti Ukmergės Aleksandro Gudaičio-Guzevičiaus vidurinėje mokykloje pionierių vadove ir istorijos mokytoja. Išleidau dvi abiturientų laidas. Šiuo metu vis dar dirbu mokytoja Senamiesčio mokykloje.

Mieli gimnazistai, svarbiausia būti žmogumi. Gali mokslai ir nelabai sektis, galbūt tingite, tačiau būti gerais žmonėmis – privalote. Džiaukitės savo mokytojais – jie labai stengiasi perteikti jums tai, ką patys moka, žino, yra patyrę. Ir iš viso – daugiau visi džiaukimės.

Vitalija Remeikaitė, kūno kultūros mokytoja 1989–1994 m.

1989 m. rudenį pradėjau dirbti 2-oje vidurinėje kūno kultūros mokytoja. Mokykloje dirbau penkerius metus, išgyvenau įvairiausių įvykių, kurie pakeitė ne tik mano, bet ir mokyklos istoriją. 1990 m. lapkričio mėn. mokyklai grąžintas Antano Smetonos vardas. Pamenu, kiek entuziazmo tuo metu buvo: pasiūta mokyklos vėliava, šventės metu mokytojai ir mokiniai dėvėjo tautinius rūbus.

1991 m. gegužės 7 d. gavau Lietuvos Respublikos pilietybės pažymėjimą, kurį pasirašė mokyklos direktorė L. Dzигienė. Saugau iki šiol.

Be to, šioje mokykloje turėjau „sportišką“ auklėjamą klasę. Kai susitikome po 20 metų, mano auklėtiniai prisiminė ne pamokas, ne pažymius, o turistinius klases žygius į Palūšę, trijų valandų plaukimą nuomotomis valtimis, savaitę trukusį laukinį gyvenimą palapinėse...

Todėl dabartiniams gimnazistams ir mokytojams norėčiau palinkėti kuo įdomesnių kelionių, nacionalinių ir tarptautinių projektų, kurie galbūt nesuteiks labai daug žinių, bet paliks gilių įspūdį ir gražiausius prisiminimus apie mokyklą.

Filomena Perednienė, rusų k. mokytoja 1962–1986 m.

Ukmergės A. Gudaičio-Guzevičiaus vidurinėje mokykloje pradėjau dirbti 1962 m. Dėsciau rusų kalbą ir literatūrą. Dirbau iki 1986 m. Tais laikais mokiniai buvo mandagūs, gerbė mokytojus. Mano auklėtiniai buvo labai geri, blogų niekada neturėjau. Labai mylėjau mokinius. Ypač džiugino tie, kurie stengėsi gerai mokytis, buvo darbštūs, pareigingi.

Esu laiminga todėl, kad visą gyvenimą dirbau mėgstamą mokytojos darbą, labai daug keliavau, aplankiau daug pasaulio šalių. Susitinku su buvusiais mokiniais, o jie vis deklamuoja eilėrašį „Borodino“. Sako, kad buvau griežta, reikli, bet teisinga...

Jubiliejaus proga mokytojams linkiu daugiau ištvermės, pakantumo. Gimnazistams – žinoti ne tik savo teises, bet ir pareigas. Kadangi atidaviau mokyklai 39 metus, drįstu priminti dabartiniam gimnazistams šiuos Just. Marcinkevičiaus žodžius:

Ir sakau tau, žmogau,

Tu buvai ir esi arti saulės.

Kol žinai, kad esi,

Dar gali būti geras ir piktas:

Laiko duota po lygiai visiems...

Jeigu gyvenimo vėtros blaškys atžalyno viršūnę, tegul užtenka jėgų kovoti už tikrą žmogų, ginti jo orumą ir laimę. Ar išliksit nepalūžę, ar piktžaidžės keros širdy, priklauso nuo jūsų pačių. Gal abejingumas, aplaidumas, nepagarba žmogui suluošins ne vieną. Gal?.. Nuo šiol nuo jūsų kelio akmenų nieks nesurinks... Tik patys.

Genutė Krikštaponytė-Girnienė, technologijų mokytoja 1981–1998 m.

Pati mokiausi ir baigiau 1973 m. tuometinę Ukmergės II vidurinę mokyklą. 1981 m. rugsėjo mėnesį grįžau į savo mokyklą, dirbau vyr. pionierių vadove, vėliau užklausinio ir užmokyklinio vaikų auklėjimo organizatore, darbų ir buities kultūros mokytoja. Mėgau savo darbą, mano prisiminimuose – darbščios, tvarkingos, kūrybingos mokinės. Mokykloje buvo sustiprintas dailės mokymas (mokyt. A. ir B. Žilėnai, R. Zareckienė). Mano mokinių darbai buvo eksponuojami bendrose mokinių parodose su dailės, keramikos darbais. Pamenu, 1990 m. Ukmergės kultūros centre tautodailininkų parodoje buvo eksponuojamos ir devintokių pagamintos lėlės, skudurinės Onutės su saldaininėmis širdelėmis, peltakiuotos servetėlės. Šie darbai buvo nukeliavę ir į Panevėžio dailės galerijos parodą...

...Mano namų valda ribojasi su Antano Smetonos gimnazijos stadionu. Tamsiais rudens, žiemos rytais, kai gimnazijos languose suspindi šviesa, man mokykla primena laivą, plaukiantį pailgomis upėmis. Noriu palinkėti sėkmingo plaukiojimo po plačius vandenį laivo įgulai – mokytojams ir keleiviams mokiniams.

Rita Ivanova, matematikos mokytoja, direktoriaus pavaduotoja ugdymui 1982–2000 m.

Seniau buvo „tokia mada“, kad vyresnieji mokiniai turėdavo padėti mokyti mažesniems. Pamenu, ateidavo keli mokinukai pas mane namo, aš juos mokiaau matematikos ir vokiečių kalbos. Namie buvo molinė krosnis, tai aš kaip tikra mokytoja aiškindavau rašydama ant krosnies kreida. Labiausiai man patiko rusų kalba, bet įstojau į matematiką. Grįžau į Ukmergę ir nuo 1982 dirbau šioje mokykloje.

Atminty išliko pati pirmoji mano abiturientų laida. Su ja bendraujame iki šiol, nors dalis vaikinukų po aštuntos klasės nuėjo mokyti į profesines mokyklas. Pamenu kažkurios laidos išleistuves, prie manęs priėjo toks aukštas abiturientas, priklaupė ir įteikė gėlių... Šiaip mokykloje buvo smagu: visi jauni, tai ruošdavome spektaklius, pasirodymus, vyrai persirengdavo moterimis, moterys – vyrais... Tai buvo labai smagūs jaunystės laikai.

Noriu visiems pasakyti – džiaukitės gyvenimu, o mokytojams – stiprybės ir beprotiškos kantrybės.

Janina Brasiūnienė, vokiečių kalbos mokytoja 1965–1977 m.

Esu iš daugiavaikės šeimos. Mokiausi kaimo pradinėje mokykloje. Vienoje patalpoje net keturių klasių mokiniai. Sunkūs tai buvo laikai – karo metai. Mokytoja negaudavo algos, ir vaikai pagal grafiką nešdavo jai maistą. Mokiausi gerai, buvau pirmūnė, klasės seniūnė. 1956 m. įstojau į VPI – tais laikais mokytojo darbas buvo prestižinis.

Šioje mokykloje pradėjau dirbti 1965 m., nes vyras ukmergiškis. Iš viso mokykloje dirbau 42 metus. Manau, tai nuostabi profesija, visada su jaunais žmonėmis, niekada nevedi vienodų pamokų, reikia nuolat mokytis, atsinaujinti... Esi visada jaunas. Ypač džiaugiuosi tais mokiniais, kurie pranoko mus, mokytojus. Kitaip nebūtų pažangos.

Tad jaunimui linkiu daugiau domėtis įvairiomis gyvenimo sritimis, mokytis, neapkerpėti. Juk sakoma, kad blogas tas mokytojas, kurio nepralenkia mokiniai.

Eleonora Šatienė, fizikos mokytoja 1989–2008 m.

Aš norėjau būti mokytoja. Dar vaikystėje savo aplinkoje buvau viena vyresniųjų, tad kažkaip savaime reikėjo mokytį mažesnius. Taip savaime ir tapau mokytoja.

Kai pradėjau dirbti 1989 metais, čia buvo bendrojo lavinimo mokykla, kolektyvas buvo labai įvairus, bet geras. Aš atsimenu, kai dar nedirbau šitoje mokykloje, būdavo tokie mokytojų kolektyvų saviveikliniai pasirodymai. Tais laikais kiekviena mokykla rodydavo savo programą kultūros namuose. Sklido kalbos, kad antra vidurinė labai draugiška, nes programoje dalyvaudavo ir direktorė, ir mokytojai, ir aptarnaujantis personalas. Štai tokios kalbos buvo apie šią mokyklą. Kai pradėjau dirbti, tai pasitvirtino. Kai pradėjo kurtis gimnazija, keitėsi mokytojai. Tada vieni išėjo, kiti atėjo, bet vis tiek būdavo labai smagu. Būdavo, mokytojų kambarys per pertraukas pilnas mokytojų juoko, bendravimo. Dėkui direktoriams L.Dzigienei ir A. Girdžiūnai už jaukią, palankią darbui atmosferą.

Dar prisimenu, kokie būdavo gražūs karnavalai, kaip papuošdavom salę... Aišku ne mes, o mūsų vaikai. Būdavo, plušam iki vakaro, kol scena pavirsta tiesiog rūmais. Repetudavome pasirodymus, vaidindavome pasakas, puošdavomės karaliais su karalienėmis... Dar būdavo gražios sporto šventės, olimpiados, dalyvaudavo kitų mokyklų mokiniai.

Pasakysiu, ko aš labai gailiuosi, tegu žino ir dabartinis direktorius: kai per renovaciją išardė fizikos kabinetą (juokiasi). Ten, kur dabar jūsų rūbinė, ten buvo fizikos kabinetas. Aš su ašaromis palikau tą kabinetą. Ten jis buvo nuo seno, nuo Smetonos laikų. Buvo ir paruošiamasis. Kai turėdavau auklėtinius, jis visados būdavo pilnas. Kabinetas buvo senovinis, nors baldai nauji. Buvau kažkaip jame „įaugusi“. Man buvo be galo gaila, kai įrengė naują kabinetą. Ir aš dirbau tame naujame...

Kokia pedagoginio darbo sėkmės paslaptis? Atsidavimas darbui, pasitikėjimas vaiku. Būdavo, per fizikos pamokas daug ginčijamės, lenta vos atlaikydavo: vienas valo, kitas rašo, ginčai... Bet smagu, kai gauni gerus rezultatus. Pirmą gimnazistų laidą labai stiprūs vaikai, rinktiniai iš viso miesto, buvo labai sunku man pačiai, be galo daug reikėjo ruošti. Bet buvo ir malonu, kai mano Edgariukas Ivanovas gavo 99% iš fizikos valstybinio egzamino. Paskui kitos laidos trys stiprūs vaikai gavo virš 90% ... Tai ir yra sėkmė.

Linkiu šauniai gimnazijai išlaikyti pasiektą lygį ir branginti tarpusavio santykius.

Irena Grauzinienė, matematikos mokytoja 1967–1985 m.

Mokytojos profesiją pasirinkau „atrankos būdu“, nors apie darbą mokykloje nė negalvojau. Tačiau dabar tikrai žinau, kad aš papuoliau ten, kur man reikėjo. Studijų metais susipažinau su savo vyru, nuo tada esame kartu. Jonas taip pat matematikos mokytojas, kurį laiką abu dirbome šioje mokykloje. Tuomet algebra, geometrija, trigonometrija – buvo atskiri mokomieji dalykai, tad visus teko ir dėstyti. Dirbau dabartiniame 36 kabinete. Iš viso mokytojau net 44 metus ir buvau labai laiminga. Prisiminimų apie mokyklinius metus turiu daug.

Sykį per žiemos atostogas buvome su trečiokais Rygoje, užsisakėme nakvynę. Vakare vaikščiojom po senamiestį. Rytą nuvykome prie įlankos, ledas toks plonytis, su properšom ir, įsivaizduokite, mano auklėtiniai pasileido lėkti į jūrą... O aš rékt, bėgt, nebežinojau ką daryti... Labai išsigandau, bet, ačiū Dievui, visi laimingai parėjo... Bet tai dar ne viskas. Apie pusę pirmos nakties traukinių stotyje laukėme traukinio iš Rygos į Jonavą, o viena panelė pareiškė: „Aš susiradau draugą čia prie stoties, aš pasilieku“. O Dieve... Dabar, jei taip būtų, tai aš galą gaučiau. Laimei, perkalbėjome, viskas baigėsi gerai. Arba dar kiti vienuoliktokai kažkodėl labai supyko ant lietuvių kalbos mokytojos, nusprendė protestuoti. O protesto forma buvo tikrai keista – beveik visi tos klasės vaikinai (apie dešimt) nusiskuto plikai... Nei juoktis, nei verkti... Čia tokie linksmesni nuotyčiai. Žinote, su jaunimu dirbti labai gera, jie įneša teigiamų emocijų, gyvenimą daro nenuobodų, įvairų.

Kai pamąstau apie savo mokinius, jų pasiekimus, kyla mintys, jog savo ateitį, gyvenimą geriausiai susikūrė buvę vidutiniokai: jie įpratę mokytis, daugiau stengtis, o tie, kurie mokėsi penketukais (penkiabalėje sistemoje) – labiau tikėjo savo talentais ir pasikliovė sėkme. Gyvenime pažymys ne tiek svarbu, svarbu – žmogaus veiklumas, siekiai. Visada sakiau – reikia palaikyti pačių mokinių iniciatyvą ir jie sukurs įspūdingų dalykų.

Dabartiniams ir ateinantiems gimnazistams linkiu nešvaistyti laiko niekam, stebėti, kas dedasi pasaulyje, lavintis, mokytis, būti aktyviais savo gyvenimo kūrėjais.

Aldona Minderienė, matematikos mokytoja 1967–1977 m.

Manau, svarbiausia išlikti žmogumi, o mokytojo profesija įpareigoja būti supratingu, jautriu, nes dirbame su vaikais, jaunais žmonėmis, kurie iš mokytojų irgi mokosi bendravimo meno. Šioje mokykloje dirbau iki to laiko, kai pastatė V-ąją vidurinę ir mus visus pervedė į naują mokyklą. Šios mokyklos grožio nepranoko naujoji mokykla, nors II-oji vidurinė buvo senokai remonto nemačiusi. Didingas pastatas. Atsimenu ir puikius mokytojų tarpusavio santykius. Pamenu tuomet dirbo matematikės I. Grauzinienė, R. Ivanova. Ir mokiniai buvo drausmingi, tvarkingi. Vėliau akredituojant mokyklą, teko stebėti jaunųjų kolegų Girdžiūnos, Perednienės, Baltaragienės, Maksimkinos pamokas. Nudžiugino jų noras būti gerais mokytojais, pastangos tobulėti. Ir geranoriškumas.

Nepamirškime, kad mokytojas moko ne tik skaičiuoti, rašyti, mokytojas veda ir žmoniškumo pamokas, kurios, ko gero, gyvenime svarbesnės.

Kazimieras Piestinis, muzikos mokytojas 1984–1997 m.

Muzika – yra mano ilgo gyvenimo dalis. Tad baigęs mokslus, pirmiausia dirbau Dusetose, nuostabiame ežerų krašte, vėliau verslo ir technologijų mokykloje, o dar vėliau – atvėriau ir šios mokyklos duris. Aišku, tai buvo jaunystė, visur suspėdavome, nes mokykloje vyko daug renginių, dirbau, stengiausi. Jaučiau didelį direktorės L. Dzigienės, viso kolektyvo palaikymą. Vienu metu turėjau net auklėtinius. Tokių nelabai pavyzdingų berniukų klasę, tai visko būdavo: ir mušdavosi, ir iš pamokų pabėgdavo, bet vaikai yra vaikai. Pamažu subręsta, suauga. Ir gera žinoti, kad prie jų augimo prisidedi ir tu, mokytojas.

Šiuo metu nedirbu mokykloje, bet vis dar muzikuuju, vadovauju kapelai, dėl to esu laimingas. Linkiu visam gimnazijos kolektyvui geros sveikatos, optimistiško požiūrio į gyvenimą, nes gyvenimas yra gražus.

Nijolė Grotuzienė, pradinių klasių mokytoja 1987–1997 m.

Šioje mokykloje pradėjau dirbti 1987 m. Prisiminimai patys geriausi, labai patiko pati mokykla (nes pedagoginio darbo pradžioje dirbau kaimo mokyklėlėje). Tuo metu mokinių buvo daug, dirbome dviem pamainomis. Buvau jauniausia pradinių klasių mokytoja, tad labai padėjo vyresnės kolegės – Petronienė, Amankavičienė, direktorė L. Dzigienė, pavaduotoja. Jeigu leistų pasirinkti iš naujo profesiją, pasirinkčiau tą pačią. Man patinka dirbti su vaikais, patinka su jais šėlti, leisti nuo kalnelio, taškytis vandeniui, juoktis iki ašarų, keliauti, vaikų dėka esu laimingas žmogus...

Gimnazistams linkiu kuo šiltesnių prisiminimų iš savo mokyklinių metų.

Elvyra Augustinavičienė, lietuvių kalbos mokytoja 1984–1998 m.

Galbūt jau gimusi žinojau, jog būsiu mokytoja. Antano Smetonos gimnazijoje dirbau aštuoniolika metų. Pradėjau mokytojos kelią būdama 25-erių (tai antra mano darbovietė). Manau, kad metai, praleisti gimnazijoje, buvo smagūs, nes buvau jauna. Dirbti sekėsi visai neblogai, turėjau gerus mokinius, su savo pirmąja laida iki šiol susitinkame. Nors dabar dirbu pagrindinėje mokykloje, labai smagu paskęsti vienuoliktokų bei dvyliktokų, kuriuos mokiau mažiukus, glėbyje. Esu laiminga, nes mokiniai mane atpažįsta, visada sveikinas.

Eidama pro gimnaziją, dažnai mintyse jai pamojuoju. Ji labai graži, labai džiugu matyti ją klestinčią.

Visai gimnazijos bendruomenei linkiu tikros bendrystės, bendro širdžių plakimo bei bendrų troškimų.

Danutė Pociūnienė, lietuvių kalbos, etikos mokytoja 1992–1998 m.

Kai buvau 11-oje (baigiamajoje) klasėje ir reikėjo apsispręsti, kuo būti, nulėmė mano mokytojai: jie atrodė labai gražūs ir visi buvo asmenybės. Ilgainiui dirbdama vis labiau įsitikinu, kad tai mano pašaukimas (niekada nesakau „ir vėl pirmadienis“ arba „pagaliau penktadienis“). Didelių nesėkmių nepatyrčiau.

Šioje mokykloje pradėjau dirbti 1992 m. Nors buvau dirbusi ir kitose mokyklose, galiu pasakyti, kad visur vaikai vienodi. Kokie jie auga, visuomet priklauso nuo suaugusių, pirmiausia tėvų, šeimos. Džiugino geri santykiai su jais, žingeidumas. Liūdino... (kaip toj dainoj: „kas gera, prisiminkime, kas bloga – lai išblės“), todėl, rodos, „ir vargo nebuvo“...

Prisimenu vieną įvykį. Vėliau tai kėlė tik juoką – tai susiję su E. Šatienės auklėtiniais (1995–1998 laikotarpis). Kai paskutinę atostogų dieną direktorė pranešė, kad teks 10b klasę mokyti lietuvių kalbos, aš pasakiau: „Ką Jums bloga padariau, kad mane taip baudžiate?“ (mat, buvau per posėdžius visko prisiklausiusi... Todėl neįsivaizduojate, kaip bijojau...). Tačiau atsitiko taip, kad santykiai su ta laida susiklostė kuo puikiausi. O kaip knygas skaitė... Gyvenime taip skaitančios klasės neturėjau. Labai miela tą laikotarpį prisiminti.

Esu laiminga: pakankamai sveika, darbinga, sekasi darbas, geri santykiai su mokiniais (nors esu žiauriai reikli), pavyko užauginti darbščius ir dorus savo vaikus, sveiki-gyvi visi kiti man artimi žmonės. Ir kad Lietuva išsivadavo iš sovietmečio... Ko daugiau ir benorėti...

Tad linkiu sėkmės ir pozityvaus, optimistinio požiūrio, dar – „būti suprastam ir pačiam suprasti“ (Just. Marcinkevičius) ir gyventi aktyviai bei kūrybiškai.

Irena Šeibokienė, dailės mokytoja 1992–1994 m.

Šioje mokykloje pradėjau dirbti dailės mokytoja, turėjau rūbų konstravimo ir modeliavimo būrelį. Mokiniais dailės pamokos patiko, galėjo save išreikšti piešiniais, spalvomis. Maloniai nustebindavo tie mokiniai, kuriems anksčiau piešti nesisekė. Atsiverdavo ir sukurdavo gražius darbus, ypač gerai sekėsi spalvotos emocijų ir nuotaikų improvizacijos.

Ryškiausias prisiminimas, kai sukūrėme instaliaciją „Baltas miestas“. Tai buvo namai, bažnyčia, ligoninė, paštas, parkas su medžiais ir suoliukais... Tiesiog nuostabu! Kai buvo atsakyta uniformų, pamokose mokėmės atskirti darbo drabužių nuo vakarinio. Mokiniai formavo savo skonį ir kūrė modelius, kuriais norėtų vilkėti mokykloje.

Šiai gimnazijai jaučiu didelius sentimentus, nes joje pati mokiausi, o vėliau dirbau. Gimnazistams palinkėčiau siekti užsibrėžto tikslo, nepavargti ir nepasiduoti. Tai ir yra laimingo žmogaus receptas.

Janina Leitenė, prailgintos grupės mokytoja, popamokinės veiklos organizatorė 1988–1998 m.

Kas pasakys, kokia yra laimingo žmogaus formulė? Vieni iš gyvenimo reikalauja labai daug, kiti moka pastebėti skubančią skruzdę, dar kiti – viskuo nepatenkinti... Manau, kad man gyvenime pasisekė: gimiau laukta, nesuklydau rinkdamasi specialybę, dirbau širdžiai malonų darbą, turiu mylinčią šeimą. Ar tai daug, ar mažai? Visada su malonumu prisimenu darbą gimnazijoje, ypač renginius. Pamenu, renginiams sceną puošdavo dailės mokytoja R. Zareckienė, kuri, neturėdama beveik jokių priemonių, sukurdavo stebuklą. Glaudžiai bendradarbiavome su buvusios kavinės „Nykštukas“, įsikūrusios šalia mokyklos, vedėja. Ji skolindavo staliukus, kėdes, staltieses, o ir apdovanojimus, prizus suruošdavo pati. Tai buvo didelė parama. Be abejo, penktadieniais jaunimui labai norėjosi diskotekų, kurias organizuodavome pakankamai dažnai.

Mano darbo pradžioje diskotekas dar vedė R. Vilkončius, šiuo metu dirbantis televizijoje. Negaliu sakyti, kad organizuojant renginius nebuvo nesėkmių, nesklandumų, pasitaikė net muštynių diskotekų metu. Visko buvo, bet buvau jauna, šalia manęs buvo branduolys aktyvių moksleivių, todėl buvo galima kalnus nuversti. Dešimt metų, kuomet dirbau Antano Smetonos vidurinėje mokykloje, pralėkė kaip viena graži diena: daug gražių potyrių, malonių akimirkų, pagarbos, draugiškumo, meilės.

Te ir toliau mokykla būna traukos centru, kuriame dirba veržlūs, įdomūs mokytojai, gerbiantys save ir šalia esantį mokinį. Tegul niekada netenka girdėti mokinių, sakančių, kad bijo mokytojo. O jūs, gimnazistai, aukit, tobulėkit, būkit atkaklūs, žinokit savo siekius ir sėkmingai siekit jų.

Jolanta Balčiūnaitė, fizikos mokytoja

Prieš 32 metus baigiau šią mokyklą (tada vadinosi A. Gudaičio-Guzevičiaus vidurinė mokykla) ir tuo labai didžiuojuosi, nes buvau čia labai laiminga. Šioje mokykloje prabėgo patys geriausi mano gyvenimo metai: čia suradau draugų, sutikau puikių mokytojų, įgijau žinių ir neįkainuojamos patirties. Manau, labai padėjo tai, kad aktyviai dalyvavau neformaliojo ugdymo veikloje (tuo metu buvo vadinama užklasinė veikla). O neformalusis ugdymas – tai savęs pažinimas: kas aš esu, kaip aš jaučiuosi, kokie mano gyvenimo tikslai, kokie siekiai, kokių gyvenimiškų įgūdžių man trūksta. Neformalusis ugdymas – gyvenimo mokykla, socialinės kompetencijos. Visa tai man padėjo surasti savo kelią. Baigusi vidurinę mokyklą, mokiausi VPI ir įgijau fizikos-astronomijos mokytojos specialybę. Savoje mokykloje dirbau vos kelerius metus, bet čia visada jaučiuosi sava lyg antruose namuose. Savo darbu, mintimis stengiuosi įkvėpti mokinius, padėti jiems pažinti save, suprasti pasaulį, skatinti mokytis, siekti užsibrėžtų tikslų, bendradarbiauti.

O glaudesnis ryšys ir bendradarbiavimas prasideda nuo susikalbėjimo! Todėl visiems – tiek jums, gimnazistai, tiek visiems gimnazijos bendruomenės nariams – norėčiau palinkėti susikalbėjimo, kad mes visi kalbėtume VIENA KALBA.

Dalia Stundžienė, muzikos mokytoja 1979–1985 m.

Ukmergės Antano Smetonos gimnazija – mano pirmoji darbovietė, baigus LTSR valstybinės konservatorijos Klaipėdos fakultetą. Išliko šilti prisiminimai, geri tarpusavio santykiai, pirmosios sėkmės. Turėjau išskirtinę mokinę Vilmą Bendoravičiūtę (dabar – Retienė). Ji 1982 m. tapo konkurso „Dainų dainelė“ laureate, vėliau pasirinko muzikės kelią ir sėkmingai dirba Dukstynos mokykloje.

Aš labai laiminga, nes dar dirbu menų mokykloje, kasdien susitinku su talentingais, mylinčiais muziką vaikais. Mano pačios vaikai irgi „užsikrėtė“ muzikos virusu: sūnus Mindaugas būgnininkas, dukra Birutė – pianistė.

Pirmoji mano darbovietė paliko šviesų atminimą. Dabar dirbantiems mokytojams linkiu kūrybinės ugnelės, o mokiniams – aktyviai dalyvauti gimnazijos muzikiniame gyvenime, draugauti su daina.

Jolanta Vytienė, lietuvių kalbos mokytoja 1988–1990 m.

Baigusi vidurinę, studijavau lietuvių kalbos, literatūros ir prancūzų kalbos specialybę. Studijuojant teko atlikti praktikas Lietuvių kalbos institute, knygų leidykloje ir mokykloje. Darbas mokykloje pasirodė patrauklesnis nei kitur, dinamiškesnis. Čia niekada netrūko įvairovės. Būdama jauna, nenorėjau savęs apriboti „popieriais“. Tad pasirinkau darbą mokykloje.

Mokytojo darbas pasirodė pilnas iššūkių. Tuomet buvo aktuali drausmės problema. Ne visi mokiniai buvo motyvuoti. Kartais reikėdavo apsilankyti auklėtinių namuose, priminti, kad reikia lankyti mokyklą... Bet visgi atmintyje labiau išliko malonios akimirkos.

Dabar su nuostaba prisiminu, kad buvo tiek daug mokinių, jog mokykla dirbo dviem pamainomis. Man teko dirbti net abi pamainas: turėdavau pirmas pamokas iš ryto, po kelių pamokų pertraukos – visą pusdienį nuo pietų. Antra pamaina, kiek pamenu, prasidėdavo 14 valandą. Ir nieko... Išgyvenome. Ir suspėdavome, ir darbus pasidarydavome, ir šventes suorganizuodavome.

Atminty išlikę keli įsimintini dalykai. Pirmasis – talkos žemdirbiams. Rudenį ir pavasarį su mokiniais važiuodavome į kolūkius (taip vadinosi dabartinės žemės ūkio bendrovės) talkinti žemės ūkio darbuose. Kelias dienas per mėnesį vietoj pamokų laukuose rinkdavome akmenis.

Antrasis prisiminimas – kelionė su auklėtiniais į Operos ir baleto teatrą dengtu sunkvežimiu. Sunkvežimiu į Vilnių! Ir dar į teatrą! Viena klasė važiavo autobusu, o mes – sunkvežimiu. Visi į autobusą nesutilpome...

Pamenu, buvau aštuntokų auklėtoja. Klasė buvo labai judri. Tuomet nebuvo nei mobiliųjų telefonų, nei kompiuterių, taigi per pertraukas mokiniai bėgiodavo koridoriais, žaisdavo gaudynių, kartais kamuolį spardyavo – ir ne visada sėkmingai. Budėtojai ištisai turėdavo ką drausminti. Kažkuriuo metu buvo įvestos judriosios pertraukos: per ilgąją pertrauką kartu eidavome į aktų salę šokti liaudiškų šokių. Nebepamenu, ar taip būdavo kasdien, ar kartą per savaitę. Mano auklėtiniai, ypač berniukai, nelabai mėgo šokti... Šie prisiminimai sukelia šypseną ir nostalgiją...

Gimnazijos koridoriais dabar vaikšto kiti mokiniai. Tad noriu jums palinkėti ištvermės ir kūrybiškumo. Ir kad visada Jus lydėtų sėkmė.

Aldona Ivanauskienė, anglų kalbos mokytoja 1978–1987 m., psichologijos mokytoja 1994–2004 m.

Buvau iš prigimties humanitarė, tad pasirinkau anglų kalbos studijas, mat mano dėdė garantavo vertėjos darbą laive. Tačiau likimas taip susiklostė, kad 1978 m. anglų kalbos mokytoja pradėjau dirbti mokykloje. Buvau rami, taiki, bet turėjau stiprų žvilgsnį – vos pažvelgdavau, nurimdavo patys didžiausi išdykėliai. Neskubėjau vertinti mokinio nepatankinamai, bandydavau susitarti atsiskaityti kitą pamoką. Man buvo svarbu žinios, bet ne įvertinimas. Turėjau auklėtinius (40 abiturientų laida). Buvo dideli nenuoramos, bet aš supratau, kad jie paaugliai. Man irgi nepatiko, kad reikėjo per pertraukas marširuoti koridoriais, juk vaikams norisi laisvės... Vėliau įgijau psichologės diplomą ir vėl grįžau dirbti į mokyklą.

Noriu pasakyti, kad man patiko mokytojauti, bendrauti su vaikais. Dabar dirbu psichologe pagalbos tarnyboje. Esu laiminga.

Gimnazistams linkiu užsispyrimo. Nepamirškite: „Jeigu nieko neveiksite, tai nieko ir nepasieksite“.

Leokadija Staškūnienė, pradinių klasių mokytoja 1976–1997 m.

Gimiau ir augau Ukmergėje, mokiausi šioje mokykloje. Svajonė tapti mokytoja išsipildė. Pradėjau dirbti pradinių klasių mokytoja, vėliau dėčiau technologijas ir kūno kultūrą. Mokytoja dirbau net 40 metų. Jau 20 metų esu senjorė, bet nenustygstu vietoje – mokau šokti senjorus tautinių šokių.

Man regis, kad seniau mokiniai daugiau judėjo, pertraukų metu pradinukai eidavo rateliu ir dainuodavo, vyresni mokiniai vaikščiodavo koridoriais ir mokydavosi. Kadangi buvo rašomas ir drausmės pažymys, tai mokiniai mažiau mušdavosi, nesityčiodavo... Tačiau nenoriu pasakyti, kad esate kuo prastesni ar blogesni. Atvirkščiai. Aš laiminga, kad jūs gimėte laisvoje, nepriklausomoje šalyje. Aš laiminga, nes dabar viskas yra žymiai geriau negu buvo mano vaikystėje, jaunystėje, kai trūko pinigų, kai bijojome, kad neišvežtų į Sibirą. Aš laiminga, kad dabar galime gyventi laimingiau, įgyvendinti savo svajones.

Mieli gimnazistai, jums linkiu atrasti savo kelią, įgyti svajonių profesiją, kad ne tik dirbti būtų malonu, bet ir kad uždarbis būtų geras. Linkiu branginti savo gyvenimą, nesėdėti vietoje, judėti. Mano nuomone, dėl to, kad judėjau, šokau ir visur dalyvavau, vis dar esu gyva. Tad jei ir jūs norite ilgai gyventi, nedejuoti, optimistiškai žiūrėti į gyvenimą, būkite aktyvūs.

Jelizaveta Maksimkina, matematikos mokytoja 1994–2014 m.

Esu šios mokyklos absolventė, todėl prisiminimų apie mane mokičius mokytojus, bendraklasius turiu daug. Visada prisimenu pirmąjį mokytoją A. Usonienę. Ją galima apibūdinti tik geru žodžiu: reikli, griežta, gerai išmananti savo dalyką, bet tuo pačiu ji mums buvo kaip mama. Visi buvome pagirti, paglostyti, nuraminti, jei reikia – pabarti. Būtent ji mokė mus gerbti vyresnius, ruošė gyvenimui.

Ryškesni prisiminimai iškyla, kai baigę pradinę klasę „suaugome“. Mums buvo neįprasta, kad pamokos vykdavo skirtinguose kabinetuose. Kad atskirus dalykus dėstė ne viena, kaip buvome įpratę, o daug nepažįstamų mokytojų. Ir mes tada pasijuto „dideliais“ žmonėmis. Mūsų klasės auklėtoja tapo lietuvių k. mokytoja E. Deviatnikovienė. Ji taip pat buvo labai reikli, griežta, niekas nepraslysdavo pro šalį, jei buvo reikalas, pabardavo. Tačiau naujoji auklėtoja niekada negailėdavo pagyrimų. O mums tai labai patiko. Mes juk buvome dar maži, todėl labai trūko šiltesnių žodžių, kuriuos išgirsdavome ne tik iš mūsų auklėtojos, bet ir kitų mokytojų... Greitai prabėgo mokykliniai metai.

Būdama ketvirtame ir penktame kursuose, savo mokykloje atlikau pedagoginę praktiką. Nors iš pradžių buvo neįprasta stovėti prieš klasę, kai neseniai pati dar sėdėjau mokyklos suole, bet greitai apsipratau. Daug padėjo ir vyresnių mokytojų patarimai. Juk daugelis iš jų buvo mano mokytojai. Netrukus atsirado ir pasitikėjimas savimi. Todėl baigusi VPU, grįžau į savo mokyklą. Iš pradžių dėščiau fiziką ir astronomiją, vėliau – matematiką.

Apskritai nesigailiu, kad pasirinkau mokytojos specialybę. Kasdien susitinki su dešimtimis mokinių, juokiesi kartu ir liūdi, džiaugiesi gyvenimu.

Nepamirškime džiaugtis.

Neringa Čeponytė, anglų kalbos mokytoja 1996–1998 m.

Antano Smetonos gimnazija – mano pirmoji darbovietė. Kiekvienam mokytojui pati pradžia yra sudėtinga, nes atrodo, kad tu gali pakeisti pasaulį, tačiau, kad ir kaip bebūtų keista, pasaulis nesikeičia. Keitiesi pats. Mokiniai buvo labai įvairūs: nuo pradinukų iki dvyliktokų. Turėjau labai daug pamokų. Dirbti buvo sunku, sunki pradžia. Tie dveji metai buvo tarsi bandomasis ar profesijos pasitikrinimo laikotarpis. Pasitikrinau – viskas gerai, dirbti mokytoja galiu. Iš tų dviejų metų gimnazijoje ryškiausiai prisimenu savo kabinetą. Mano kabinetas buvo pirmame aukšte, kur dabar yra anglų kalbos kabinetai, bet tada (prieš renovaciją) tai buvo vienas didelis kabinetas, perskirtas per vidurį spinta. Vienoje spintos pusėje dirbau aš, o už spintos dirbo, jeigu neklystu, biologijos mokytoja Kriaučiūnienė. Įėjimas buvo vienas, tai mes ir mūsų mokiniai sueidavome pro tas pačias duris, ir tame viename kabinate vyko biologijos ir anglų kalbos pamokos. Žinoma, vieni kitus girdėjome, bet kažkaip mokėmės ir išmokdavome...

Dabar dirbu kitoje gatvės pusėje – J. Basanavičiaus gimnazijoje, tad savo pirmą darbovietę matau kasdien. Gimnazijos jubiliejaus proga mokytojams linkiu kantrybės, o mokiniams – turėti tikslą ir to tikslo siekti, jokių būdu nesėdėti ir laukti, kad įvyks kažkoks stebuklas ir jus padarys laimingus.

Nijolė Rutkauskienė, pradinė klasių mokytoja 1980–1993 m.

Atvirai kalbant, mokytojo profesija visai manęs neviliojo. Visada norėjau būti medikė. Labai patiko slaugyti žmones, perrišinėti žaizdas. Tačiau mano tėvai neturėjo pakankamai lėšų, kad galėčiau mokytis medicinos institute, todėl pasirinkau šią profesiją. Dirbti sekėsi labai gerai. Į darbą eidavau kaip į šventę. Kai tėvai rašydavo pareiškimus, prašydavo, jog į mano klasę patektų jų vaikas. (Šypsosi) Su mokiniiais labai puikiai sutardavau, rengdavau daug įvairiausių ekskursijų, išvažinėjom visą Lietuvą. Labiausiai džiugino vaikų noras pažinti, keliauti, domėtis. Taip pat džiugino mano mokinių pasiekimai. Ruošdavau juos įvairiems konkursams. Labai džiaugiuosi savo mokiniiais, visus juos labai mylėjau ir tebemyliu.

Šioje mokykloje pradėjau dirbti 1980 metais. Sovietmetis, tokie ir prisiminimai... Labiausiai prisimenu, kad dažnai būdavo visokie susirinkimai ir man duodavo skaityti labai daug pranešimų. Kaip tik posėdis, taip pranešimą skaito Rutkauskienė. Kartais net atsibosdavo. (Juokiasi) Buvom subūrę mokytojų tautinių šokių kolektyvą, dalyvavom pasirodymuose Kultūros centre, užėmėme pirmąją vietą.

Prisimenu, mums su mokytoju Giedraičiu buvo patikėta paruošti mokyklos muziejų apžiūrai: paruošti aplankus, surinkti mokyklos istoriją, ją surašyti į lapus. Žinot, kiek čia buvo darbo? Sėdėdavom iki išnaktų tame muziejuje išvarę po pamokų... Bet šis darbas buvo prasmingas – smagu buvo prisidėti prie mokyklos istorijos kūrimo. Mano prisiminimai iš tų laikų labai geri, šilti ir nuoširdūs...

Visai gimnazijos bendruomenei labiausiai palinkėčiau veržlumo, draugiškumo, tarpusavio pagarbos. O kolegoms mokytojams – kantrybės su mokiniiais ir nuoširdumo. Tuomet mokiniai Jus gerbs, mylės ir Jumis pasitikės.

Ona Ivko, geografijos mokytoja 1989–2011 m.

Mokytojauti nenorėjau, tačiau darbas pats mane pasirinko... Ir, rodos, nenuvylė. Daugybė metų mokykloje, daugybė mokinių, rimtų mokslų ir išdykėlių, daug įvairių veiklų. Juk mokytojas ne tik moko, veda pamokas. Žinoma, daug pasikeitimų įvyko, kai mokykla tapo gimnazija. Tartum kas duris plačiai atvėrė – stebino valdžios pasitikėjimas mokytoju, vaikams suteikta daug laisvės kūrybai, iniciatyvoms, jie „nestatomi“ į rėmus. Prisimenu buvo šventė, einam į salę. Direktorė klausia, ar paruošta aparatūra, kad himnas grotų, o muzikos mokytoja sako: „Taigi mes patys giedosim“. Štai koks buvo entuziazmas, koks dvasinis pakilimas. Gražūs buvo laikai. Dažnai prisimenu tą naują gimnazijos gyvavimo etapą.

Pasitinkant gimnazijos jubiliejų, visiems linkiu dirbti, nebijoti klysti, būti drąsiems ir optimistiškiems.

Algis Vilemavičius, technologijų mokytojas 1993–1998 m.

Šioje mokykloje pradėjau dirbti 1993 m. Tai buvo mano kaip mokytojo karjeros pradžia. Kai pamąstau apie mokyklą, prisimenu direktorę L. Dzigienę, kūno kultūros mokytoją Kastytį, biologijos mokytoją Elvyrą – užplūsta mintys apie jaunystę. Visi mokytojai buvome jauni, draugiški. Ryškiausias atsiminimas, kai į Antano Smetonos gimnaziją atvyko dirbti mokytojas iš Amerikos. Tai buvo Vladas Audėnas. Prisimenu jis pasakė: „Lietuva yra lietsargių ir gėlių šalis“. Šis žmogus įnešė „šviežio vėjo“ į mokyklą. Paskutiniai skambučiai, šimtadieniai...

Senokai nebuvo gimnazijoje, bet matau mokinius, ateinančius į technologijų pamokas į verslo mokyklą, kur dirbu. Gražus jaunimas, kuriam norisi palinkėti sėkmės.

Ramutė Storpirstienė, rusų kalbos mokytoja, skaityklos vedėja 1981–2012 m.

Mokytoja tapti norėjau nuo pat vaikystės. Žaisdama vaikiškus žaidimus visada būdavau mokytoja. Tremtyje mokydami pradinėse klasėse buvau įsimylėjusi savo pirmąją mokytoją. Ji labai mylėjo vaikus, buvo man pati gražiausia, geriausia, protingiausia. Mėgau skaityti, kadangi mokyklos biblioteka buvo skurdi, mokytoja man pati atnešdavo knygų iš namų, palaikė mano pomėgį. Grįžusi į Lietuvą, nusprendžiau tapti mokytoja.

1981 metų rudenį patekau į darnų didelį tuometinės dar ne gimnazijos, bet A. Gudaičio-Guzevičiaus vidurinės mokyklos kolektyvą. Mokykla buvo labai graži, mokėsi daugiau kaip tūkstantis mokinių mokinių, dirbome dviem pamainomis. Mylėjau savo profesiją, buvau reikli, kruopščiai ruošdavau pamokoms, nors ne visada išeidavo kaip norėdavosi. Toks jau tas mokytojo darbas, kartais spontaniškai keisdavai visus išankstinius planus ir, žiūrėk, išeidavo visai neblogai, ar net geriau. Labai mėgau literatūros pamokas, mokiniai tai jautė, turėjau daug puikių mokinių, kuriais didžiavausi. Maloniai prisimenu visas savo koleges rusistes, su kuriomis teko kartu dirbti: F. Peredniene, M. Komičienę, L. Vorobjovą, L. Šuminskiene, šviesios atminties mokytojas M. Žukauskienę ir L. Pulokienę. Su nostalgija prisimenu bendraminčių mokytojų ratelį, kurį subūrė chemijos mokytoja A. Skuodienė. Po pamokų susirinkdavome neformalioje aplinkoje, pasidalindavome rūpesčiais, džiaugsmiais. Turėjome savo tarpe mokytoją poetę E. Deviatnikovienę, ji skaitydavo savo eiles. Nepakartojamos akimirkos iš tų susiejimų...

Daug ryškių prisiminimų rikiuojasi atmintyje iš darbo gimnazijoje, ryškiausių sunku ir išskirti. Tai ir mokyklos jubiliejai, prezidentų A. Brazausko, V. Adamkaus viešnagės, susitikimas su poetu Just. Marcinkevičiumi, išleistuvės, naujametiniai karnavalai, moksleivių diskotekos, kurios buvo garsios visoje Ukmergėje, kolektyvinės talkos...

Sugrįžusi mintimis į praeitį, galiu sakyti, kad esu laiminga, nes dirbau mėgiamą darbą, gyvenime sutikau daug puikių žmonių – ir bendradarbių, ir mokinių. Noriu palinkėti, kad tarp mokytojų ir dabartinių gimnazistų užsimegztų šiltas žmogiškas ryšys, kad nebūtų vien tik informacijos perteikimas iš vienos pusės bei žinių siekimas iš kitos, kad ir po daugelio metų abiems pusėms būtų malonu susitikti ir pabendrauti.

Reda Bardauskienė, lietuvių kalbos mokytoja 1984–1997 m.

Kodėl man brangi ši mokykla?

Todėl, kad šioje mokykloje mokėmės aš ir mano sesė, o dabar jau gimnazijoje mokosi mano vaikai. Be to, daugiau kaip 10 metų šioje mokykloje dirbau, dėsciau lietuvių kalbą ir literatūrą, išleidau dvi abiturientų laidas. Dar iki šiol, kai susitinku savo auklėtinius, jie vadina mane auklėtoja. Darbu mokykloje buvau patenkinta. Jeigu man reiktų vėl rinktis specialybę, aš rinkčiausi mokytojo profesiją. Manau, kad aš turėjau pašaukimą. O šiaip visko buvo. Turėjau ir labai gerų mokinių, ir užklasinę veikla man patikdavo. Ruošdavau mokinius deklamavimo konkursams, visokius montažus kurdavome, daug keliaudavome po Lietuvą.

Atmintyje iškyla keletas mokyklos švenčių. Viena įspūdingiausių – mokyklos penkiasdešimtmečio minėjimas. Tada priešais mokyklą buvo pastatytas stogastulpis su V. Kudirkos žodžiais. Buvo bendras minėjimas kieme. Po to mes organizavome visų abiturientų laidų susitikimą. Susirinko minių minios mokinių, svečių...

Šiuo metu jau nedirbu, bet dažnai susitinkame su kolegomis. Ir jeigu netyčia sueiname bent kokie trys, sakom, posėdį darykime. Man labai gera susitikti su buvusiais draugais, buvusiais kolegomis. Aš tarsi grįžtu į praeitį, jie man atrodo tokie patys jauni ir linksmi...

Gimnazistams noriu palinkėti savo ateitį kurti mokslo, žinių pagrindu, kad įgiję profesiją, pradėję dirbti, pajustumėte gyvenimo pilnatvę. O mokytojams – be galo daug kantrybės, daug išminties, niekada nepavargti.

Reda Liubomirskienė, istorijos, geografijos mokytoja 1994–1997 m.

Man labai patiko dirbti mokykloje, kadangi buvau jauna, energinga, turėjau svajonių ir noro atskleisti mokiniams savo šalies praeities įvykių grožį, didybę, paveldą, užsispyrimą ir tikslo siekį kovoje už laisvę. Žavėjau si liaudies dainomis, pasakomis, tautinių rūbų raštais, didžiavausi esanti lietuvė, mylėjau mūsų šalies gamtos grožį, kalbą. Mėgau tai, ką dariau, ir mylėjau savo mokinius.

Tuo laiku Lietuva tik žengė laisvės keliu – norėjosi mokytį kitaip, išdėstyti dalyką įdomiau, bendrauti su moksleiviais laisvai, bendradarbiauti su kolegomis, keistis informacija, jos ieškoti visur... Buvo labai įdomus ir sunkus metas, tačiau jautėmės laimingi, kad esame laisvi. Labiausiai džiugino susitelkęs kolektyvas, naujos galimybės (tik pradėjo rasti projektinės veiklos), mokyklos vadovybės palaikymas.

Jaučiausi ypatingai, kai manimi patikėjo 12 b (1995 metų laida) klasės mokiniai, viešai išreiškę pageidavimą, kad išėjus iš mokyklos jų klasės auklėtojai ja tapčiau aš. 1994–1995 mokslo metai mano mokytojos karjeroje buvo patys smagiausi, bet ir patys sunkiausi, nes susidūriau su dideliais iššūkiais – paruošti abiturientų klasę mokyklos baigiamiesiems egzaminams. Tačiau esu be galo dėkinga tos laidos abiturientams už jų supratingumą, susitelkimą, humorą, vienybę, paprasčiausią žmogiškumą. Tai lėmė, kad mums sėkmingai pavyko susidoroti su užduotimi.

Didelį įspūdį paliko ir 1994 metais vasarą mokykloje vykęs baigusių mokyklą prieš 50 metų gimnazistų susitikimas. Aš tada dirbau ir mokyklos muziejuje, todėl teko dalyvauti tame susitikime. Nustebino garbingo amžiaus žmonių rodoma pagarba mokytojui (man tuomet buvo tik 25 metai), tačiau jie manęs klausė kaip vaikai, kalbėdami atsistodavo, kreipdavosi į mane „Jūs, tamsta mokytoja“, domėjosi, kas naujo mokykloje. Man tai padarė neišdildomą įspūdį...

Iš viso širdies linkiu gimnazijai – gyvuoti dar 100 metų, turėti ateities tikslų ir siekių, būti išdidiems, pasitikintiems, vieningiems, gerbti save ir artimą, būti tolerantiškiems, nes Jūs to verti.

Kladvija Stepanova, rusų kalbos mokytoja 1989–1993 m.

Pirmoji mano darbovietė – tuometinė Gudaičio-Guzevičiaus vidurinė mokykla. Tikrai nepasakysiu, kad mokytojo profesija buvo mano svajonių profesija. Labai norėjau būti archeologe, bet mane atkalbėjo klasės auklėtoja, neva tai nemoteriškas darbas. Baigusi vidurinę, nuvežiau dokumentus į Vilniaus kooperacijos technikumą. Tačiau pusseserė kaip tik mokėsi pedagoginiame institute, tad ir aš atsiėmiau iš technikumо dokumentus ir likus vienai dienai iki dokumentų padavimo pabaigos nunešiau į pedagoginį institutą.

Taigi pirmieji metai mokykloje buvo labai geri – daug jaunų mokytojų, direktorė L. Dzigienė palaikė bet kokias mūsų iniciatyvas. Mokykloje vyko spektakliai, diskotekos. Mes, mokytojai, budėjome ir patys šokome... Ir daug keliavome. Su mokiniais vykome į Operos ir baleto teatrą, į Krymą, į Italiją... Tai buvo labai įdomus metas.

Kai tik apsilankau gimnazijoje, visada jaučiu šilumą. Matau laisvus mokinius. Noriu jums palinkėti, kad girdėtumėte vienas kitą, nereikia per daug formalumų, nestatykite sienų, išlaikykite šiltus santykius, tada pasieksite viską – ir gerus rezultatus, ir būsite visi laimingi.

Darius Danielius, fizikos, informacinių technologijų, ekonomikos mokytojas 2002–2014 m.

Po studijų pedagoginiame universitete įsidarbinau užsienio kapitalo įmonėje, tačiau sukūriau šeimą ir teko keisti gyvenimo kryptį. 2002 m. grįžau į Ukmergę ir birželio mėnesį gavau darbą šioje mokykloje. Pradžioje prižiūrėjau kompiuterinę techniką, nes fizikos mokytojo nereikėjo, bet reikėjo ekonomikos ir technologijų mokytojų.

Per vasarą baigiau ekonomikos dalyko dėstymo kursą ir nuo rugsėjo pirmosios pradėjau dirbti ekonomikos ir technologijų mokytoju. Be to, dėščiau ir informacines technologijas. Atsiminimai įdomūs. Atėjau dirbti į susiformavusį kolektyvą ir buvau jauniausias mokytojas. Labai padėjo kolegos, lengvai įsiliejau į kolektyvą. Sužavėjo motyvuoti mokiniai. Gavau auklėjamą klasę. Turėjau vieną, bet nepakartojamą. Įsivaizduojate, klasės pažymių vidurkis buvo devyni... Susitinkame, bendraujame.

Jubiliejaus proga visiems gimnazistams linkiu užsispyrimo ir siekti savo užsibrėžto tikslo. Na, o mokytojams palinkėsiu kantrybės.

Rita Karalienė, biologijos mokytoja 1977–2014 m.

37 savo gyvenimo metus atidaviau gimnazijai – tai vienintelė mano darbovietė. Išleidau penkias abiturientų laidas. Dirbau sąžiningai, stengiausi, kad mokiniai pamėgtų biologiją, tad džiaugiausi, kad mano mokiniai biologijos olimpiadose laimėdavo prizines vietas, dalyvaudavo respublikinėse olimpiadose. Daugelis rinkosi mediko, biologo specialybes. Kai kurie jų šiandien yra žinomi savo srities specialistai: norėčiau paminėti profesorių Vytautą Kasiulevičių, kuris dirba Santaros klinikų šeimos medicinos centro direktoriumi, Daivą Morkūnaitę – Buikienę, Kauno šeimos medicinos klinikos „Signata“ direktorę, Danguolę Mitkutę – Montvydienę, mokslų daktarę, Vilniaus botanikos instituto radioekologijos laboratorijos mokslo darbuotoją, Gitaną Bražėnaitę – Čepienę, Ukmergės ligoninės vyriausiojo gydytojo pavaduotoją medicinai ir kt. Gera prisiminti žingeidžius, motyvuotus pirmosios atkurtos gimnazijos laidos abiturientus. Džiugino, kad jie mylėjo gimnaziją, buvo draugiški, nuoširdūs.

Ir dabartiniams gimnazistams linkiu žinoti ne tik savo teises, bet ir pareigas, o buvusiems kolegoms – sėkmingų darbų.

Violeta Siličienė, chemijos, technologijų mokytoja 1994–1997 m.

A. Smetonos vidurinė mokykla – mano pirmoji darbovietė. Pradėjau dirbti mokykloje visai jauna (23 metų), mokiau 8-12 klasių vaikus, gavau auklėtinius – penktokus. Daug dėmesio, pastangų, savo laisvalaikio jiems skyriau, gal todėl labai gerai sutarėme, jaučiausi mylima. Tuomet džiaugiausi stropiais, atsakingais, kūrybingais savo vaikais. Pamenu, kaip su auklėtiniais buvome žygyje ir užklupo siaubinga perkūnija: lijo kaip iš kibiro, žaibai blykčiojo vienas po kito, o mes po medžiais slėptis negalime, saugesnės užuovėjos nėra, tai pasileidom bėgte iki tilto. Permirkom iki paskutinio siūlo, bet buvo smagu...

Su vyresniųjų klasių mokiniais irgi gerai sutarėme. Prisimenu susirgau, tai jie mane sergančią ligoninėje lankė. Jau po daugelio metų išaiškėjo, kad tos klasės vaikinai ruošėsi mane net į pasimatymą pakviesti, bet taip ir neišdrįso...

Džiaugiuosi, kad A. Smetonos gimnazija išaugo visomis prasmėmis. Todėl mano linkėjimai ir būty – išlikti lyderiais Ukmergėje, siekti dar geresnių rezultatų ir įvertinimo. Linkiu visai gimnazijos bendruomenei sveikatos, savitarpio supratimo, kūrybiškumo, entuziazmo, tobulėjimo, naujų atradimų.

Taisija Čepienė, rusų kalbos mokytoja 1972–1977 m.

Jau vaikystėje žinojau, kad būsiu mokytoja, todėl rinktis kitą profesiją net nesvarsčiau. 1977 m. pradėjau dirbti tuometinėje A. Gudaičio-Guzevičiaus vidurinėje. Prisiminimai iš darbo šioje mokykloje labai geri – sutariau su mokytojais ir mokiniams. Kiek renginių kartu paruošta, kiek budėta šokių vakaruose, kiek konkursų, karnavalų suorganizuota... Prisimenu, kad mokykloje mokėsi nuoširdūs, paprasti mokinukai. Ir mergaitės, ir berniukai nebijodavo ateiti po pamokų ar per pertraukas pašnekėti, prisiglausti, ypač mažesnieji. Vyresnieji šiaip apie gyvenimą mėgdavo pakalbėti. Šiuo metu jau nedirbu, tačiau žinau, kad gimnazijoje vis dar yra dirbančių kolegų, ir net mano mokinių – su kai kuriais ir dabar palaikau ryšį...

Nuoširdžiai linkiu mokiniams būti savimi ir turėti tikslą. Tik siekdami savojo tikslo, nenustumkite, nežeminkite kitų – būkite tolerantiški ir pagarbūs kitiems žmonėms. O mokytojams palinkėčiau niekada nesustoti tobulėti, kad eitumėte ne paskui vaikus, o vaikai eitų paskui jus ir imtų iš jūsų pavyzdį.

Vilma Leigienė, direktoriaus pavaduotoja popamokiniam ugdymui 2004–2007 m.

Antano Smetonos gimnazijoje pradėjau dirbti 2004 metais. Prisiminimai išliko kuo šilčiausi, gražiausi, nes kolektyvo didžioji dauguma pedagogų buvo vyresni už mane, tai patardavo, pamokydavo. Pirmaisiais darbo metais gimnazijoje man daug padėjo direktorė L. Dzigienė, pavaduotojas ugdymui A. Girdžiūna. Tada dar nebuvo renovuotos klasės, kabinetai. Abu įsikūrėme mažame kabinetuke prie mokytojų kambario. Puikūs pagalbininkai mano darbe buvo ir mokytojai: J. Martinkutė, S. Baltaragis, R. Zareckienė, J. Šlepetienė, J. Šlapikienė, K. Kvietkauskas, J. Gražulevičienė. Džiugino tai, kad daug gimnazistų mokėsi ar jau buvę baigę muzikos mokyklą, tad organizuojant šventes nesunku buvo prisiprašyti pagroti, pašokti ir t.t. Liūdino tai, kad penktadieniais vykdavo šokiai, o aš buvau atsakinga už jų organizavimą. Šokių gal būtų ir nebuvę, bet mokiniai prašydavo, nes anksčiau nebuvo kitų pasilinksminimo vietų. Direktorė leisdavo. Šokdavo sporto salėje, o mes, mokytojai, budėdavome, prižiūrėdavome, kad būtų tvarka. Būdavo liūdna, kai reikėdavo nutraukti šokius ar net kvieisti policiją. Ne dėl gimnazijos auklėtinių kaltės. Incidentus sukeldavo atvykę svečiai. Dar vienas ryškus prisiminimas – gaisras gimnazijos aktų salėje. Gaisro židinys – scena. Gaisras prasidėjo vakare. Tuo metu aš su šeima gyvenome daugiabutyje šalia gimnazijos ir vyras pro langą pastebėjo besiveržiančius dūmus ir jau važiuojančias gaisrines...

Jau daugiau kaip dešimt metų nedirbu gimnazijoje, nes savo lėšomis esu įkūrusi ikimokyklinio ugdymo studiją „Zuikutis“.

Ir mokytojams, ir gimnazistams palinkėčiau susikalbėjimo, kad geriau suprastų vieni kitus. Mokytojams palinkėčiau daug daug sveikatos, kantrybės. Mokiniais – nuspręsti, ką norėtų studijuoti, kuo tapti, greičiau atrasti save.

Vilma Retienė, muzikos mokytoja 1998–2000 m.

1980 metais pradėjau lankyti tuometinę antrąją vidurinę mokyklą, kurią baigiau 1991 m. Po studijų grįžau į Ukmergę. Sužinojus, kad reikalinga muzikos mokytoja, ryžausi nueiti pas tuometinę direktorę, mano buvusią lietuvių kalbos mokytoją Liuciją Dzigienę, pasiprašyti darbo. Kadangi dar besimokydama mokykloje buvau ne tik puiki mokinė, bet ir dainininkė, direktorė iš karto mane priėmė dirbti kartu su muzikos mokytoja J. Martinkute. Taip prasidėjo mokytojos karjera. Pati buvau baigusi dainavimo mokslus, todėl apie pedagogiką nedaug ką teismaniau.

Teko daug ir kantriai mokytis iš savo kolegės Jūratės, su kuria dar ir šiandien labai artimai bendraujam. Pirmieji mano mokiniai buvo vyresni – devintų-dvylikų klasių. Tačiau sutariau su mokiniiais gerai, jau pirmais metais subūriau vaikinių ir merginų ansamblius, kartu su mokytoja Jūrate – dar ir mišrų chorą. Aš dirbdavau su merginomis, o Jūratė – su vaikiniais. Tuometiniai mokiniai nedaug kuo skyrėsi nuo dabartinių, pasitaikydavo visokių: ir stropių, ir aptingusių, ir piktybiškų, ir geranoriškų. Aišku, labiausiai džiugino dainuojantys, muzika, menu besidomintys mokiniai, ypač vaikinai...

Šiuo metu dirbu Dukstynos pagrindinėje mokykloje. Kasmet su savo mokyklos choristais dalyvaujame respublikinėje chorų šventėje, kurią organizuoja gimnazija.

Linkiu visiems sveikatos, sėkmės, kūrybiškumo, optimizmo, draugiškumo, kantrybės, tolerancijos. Linkiu, kad Antano Smetonos gimnazija būtų pati šauniausia ne tik Ukmergėje, bet ir visoje Lietuvoje.

Žydrūnė Karankevičė, pradinį klasių mokytoja 1991–1998 m.

Pasirinkau mokytojos profesiją, kaip, ko gero, dauguma, nes myliu vaikus, patinka mokytis ir mokytis. Dirbu su pradinukais – jiems viskas įdomu, jie domisi supančiu pasauliu, ypač naujovėmis, jiems nuolat kyla daug klausimų. Malonu būti jų vyresniu draugu, patarėju, pagalbininku, mokytoju.

Šioje mokykloje pradėjau dirbti 1991 m. Pamenu, joje mokėsi daug vaikų, trūko kabinetų, todėl teko dirbti po pietų. Mokykloje nuolat virė aktyvus gyvenimas, įgyvendinamos ugdymo programos, integruotas mokymas, buvo rengiama daug šventinių renginių, koncertų ir minėjimų. Mokinukai buvo nedrąsūs, bet žingeidūs ir geraširdžiai. Mažiausiems pravedavome apžvalgines ekskursijas po mokyklą, susipažindavome su mokyklos direktore L.Dzigiene, lankydavomės mokyklos muziejuje, aktų ir sporto salėse, valgykloje. Pradinukai visada aktyvūs ir triukšmingi, todėl daug žaisdavome mokyklos stadione. Džiugino tai, kad tų laikų mokiniai nesišaipydavo, nesityčiodavo vieni iš kitų, nebuvo patyčių. Pradinukai būdavo įtraukiami į visas veiklas: deklamuodavo eiles, šokdavo ir dainuodavo... Atsimenu, mokykloje dirbo užsienietis anglų kalbos mokytojas. Mane stebino jo nevaržomas, laisvas elgesys su mokiniiais ir kolegomis. Stebėdavau jį pertraukų, posėdžių metu. Supratau, kad kitose šalyse bendraujama ir elgiamasi kitaip. Mokiausi iš jo naujų dalykų.

Ir šiuo metu dirbu mokytoja Senamiesčio mokykloje. Esu laiminga, nes mano gyvenimas pilnas gerų ir gražių žmonių: mano mokytojų, artimųjų, draugų ir kolegų. Esu optimistė, todėl net ir patyrusi didelių išgyvenimų, nesėkmių, vėl tiesiuos ir einu į priekį.

Ir į gimnaziją mielai užsuku su savo pradinukais, dalyvaujame Paskutinio skambučio šventėse, matau, kokie dideli ir gražūs išaugo mūsų vaikai. Visada gera sugrįžti. Mokykla pasitinka vis gražesnė, bet išsaugojusi savo autentiškumą. Visus žavi grindų mozaika, sraigtiniai laiptai, fontanėliai...

Gimnazistams linkiu didžiulotis savo mokykla, saugoti ir puoselėti jos autentiškumą, nepaklysti gyvenimo vingiuose ir sugebėti rasti optimaliausius sprendimo būdus įvairiose situacijose. O buvusiems ir esamiems pedagogams – sveikatos ir nuolatinio noro tobulėti mokant jaunąją kartą.

Augimo metai, 2008–2018 m.

Ugdome jaunąją kartą Lietuvai ir pasauliui

Šįmet Antano Smetonos gimnazijai, kaip ir mūsų atkurtai valstybei, sukanka 100 metų. Mokykla kaip ir valstybė patyrė ir patiria nemažai iššūkių. Tačiau mokykla išliko tokia pat svarbi kiekvienam žmogui, nes čia prasideda pažintis su supančiu pasauliu, čia įgyjamos žinios ir gebėjimai, čia žmogus tampa asmenybe, pasirengia tolesniam gyvenimui. Globalėjantis ir informacinių technologijų kupinas pasaulis pateikia nemažai naujovių ir reikalavimų šiuolaikinei mokyklai. Ji nuolat keičiasi, keičiasi ir mokytojo vaidmenys, tačiau išugdyti žmogų, kuris rastų savo vietą gyvenime, gebėtų kurti gerį ir būtų laimingas, kaip ir ankstesniais laikais, yra svarbiausia užduotis. Pabandysiu apžvelgti pastarojo dešimtmečio gimnazijos pasiekimus.

Šiuo metu gimnazijoje dirba 45 darbuotojai, kūrybingi ir aukštos kvalifikacijos mokytojai: 4 – ekspertai, 31 – metodininkas, 7 – vyresnieji mokytojai ir 3 neatestuoti mokytojai. Gimnazijai vadovauja trys atsidadę antros vadybos kvalifikacinės kategorijos vadovai: direktorius Adolfas Girdžiūna ir direktoriaus pavaduotojos ugdymui Giedrė Paknienė ir Vitalija Žiupkienė. Mokyklos vadovų ir mokytojų profesionalumą patvirtina aukšti mokinių mokymosi pasiekimai. Ne atsitiktinai net 7 mūsų gimnazijos mokytojams suteikti Ukmergės rajono geriausių metų mokytojų vardai: 2017 m. biologijos mokytojai metodininkei Elvyrai Kriauciūnienei, 2016 m. anglų kalbos mokytojai metodininkei Daivai Vaišvilienei, 2015 m. dailės mokytojai ekspertei Jolitai Šlepetienei, 2014 m. informacinių technologijų mokytojai metodininkui Stasiui Baltaragiui, 2009 m. istorijos mokytojai ekspertei Daivai Sinkevičienei, 2008 m. muzikos mokytojai ekspertei Jūratei Martinkutei, 2007 m. dailės mokytojai ekspertei Romualdai Zareckienei. Gimnazistams kvalifikuotą pagalbą teikia socialinė pedagogė, specialistė karjerai, psichologė.

Kad galėtų teikti kokybišką išsilavinimą, ugdyti mokinių ir mokytojų lyderystės kompetencijas ir išugdyti ateities žmogų, gimnazijos kolektyvas, nuolat mokosi kartu ir dalinasi patirtimi su kolegomis gimnazijoje, rajone ir šalyje. Šiuo metu gimnazijos mokymo bazę papildė naujausi IKP, kurios naudojamos kokybiškam ugdymo procesui organizuoti. Gimnazijos vadovų ir mokytojų lyderystės kompetencijos buvo šiuolaikiškai ugdomos gimnazijai dalyvaujant Europos socialinio fondo ir Švietimo ir mokslo ministerijos Švietimo aprūpinimo centro projekte „Lyderių laikas 2“. 2014 m. aš ir direktoriaus pavaduotoja ugdymui Vitalija Žiupkienė baigėme formaliąsias magistratūros studijas ISM universitete, o direktoriaus pavaduotoja ugdymui Giedrė Paknienė ir dailės mokytoja Jolita Šlepetienė baigė neformaliąsias magistratūros studijas. Šiose studijose įgytos lyderystės kompetencijos padeda gimnaziją kurti kaip besimokančią organizaciją ir kasmet gerėjantys gimnazistų mokymosi pasiekimai leidžia teigti, kad einame teisingu keliu.

Gimnazijos pasiekimai ir sėkmės

Gimnazijos bendruomenė išsikėlė ir nuolat siekia įgyvendinti misiją:

- teikti kokybišką pagrindinį ir vidurinį išsilavinimą, atsižvelgiant į individualius mokinių poreikius ir gebėjimus;
- ugdyti mokinių akademinius, meninius ir sportinius gebėjimus bei norą mokytis visą gyvenimą;
- ugdyti mokinių ir mokytojų lyderystės kompetencijas;
- lavinti mokinių komunikacinius gebėjimus, žinių visuomenei būdingą informacinę kultūrą, įgalinančią savarankiškai kurti savąjį gyvenimą Europos bendrijoje, išlaikant savąjį tapatumą.

2011 m. Antano Smetonos gimnazijoje vyko mokyklos veiklos kokybės išorės auditas. Išorės vertinimo ataskaitoje nurodomi šie mokyklos stiprieji veiklos aspektai:

1. Gimnazijos bendruomenės nariai didžiuojasi mokykla, kryptingai kuria jos įvaizdį;
2. Svetinga gimnazijos aplinka;
3. Klasių mikroklimatas pamokose palankus mokymui (-si);
4. Neformalusis švietimas tenkina daugelio mokinių saviraiškos poreikius;
5. Mokytojo ir mokinio bendravimas pamokoje kuria pasitikėjimu grįstą mokymą;
6. Dauguma mokinių atsakingi už savo mokymąsi;
7. Aukšti mokinių akademiniai pasiekimai;
8. Kryptinga psichologinė pagalba;
9. Gerai organizuojama pagalba planuojant mokinių karjerą.

Nuo 2011 metų atsižvelgdami į išorės vertintojų pateiktas rekomendacijas gimnazijoje ypač daug dėmesio skiriame kiekvieno mokinio individualių mokymosi poreikių tenkinimui ir gebėjimų sustiprinimui. Sukurtas mokymosi pagalbos modelis, mokiniams sudaromos sąlygos lankyti dalykų konsultacijas, gauti mokymosi pagalbą aukštesnių gebėjimų mokiniams. Nuo 2016 m. gimnazijoje startavo Aleksandro Stulginskio universiteto (ASU) klasė. Joje gimnazistai tobulina biologijos ir chemijos dalykines žinias, tiriamąją veiklą atlieka universiteto laboratorijose.

Didelis dėmesys kreipiamas mokinių mokymosi pažangai. Gimnazijos metodinė taryba parengė stebėsenos ir fiksavimo formą, kuri naudojama tobulinant pamokos vadybą, rengiant diferencijuotas/individualizuotas užduotis.

Džiaugiamės, kad dauguma gimnazistų vertina mokymosi svarbą. Gimnazistų ir tėvų nuomone, gimnazijoje vyrauja saugi mokymosi aplinka, gimnazistai skatinami bendradarbiauti, padėti vieni kitiems. Atsižvelgdama į mokinių poreikius, gimnazija rūpinamasi emociniu saugumu – parengtas SEU ugdymo(si) modelis. Nuo 2016 m. 100% I-II klasių gimnazistų lanko sėkmingo mokymosi pamokas, o III kl. mokiniai pasirenkamame modulyje tobulina mokėjimo mokytis kompetencijas. 2017 m. atlikti tyrimai rodo, kad daugiau nei pusė mokinių klaidas suvokia kaip mokymosi galimybes. Tai, kad laiku diagnozuojamos mokinių mokymosi spragos, suteikiama mokymosi pagalba, rodo, jog net 70 procentų gimnazistų 2017-2018 mokslo metais padarė mokymosi pažangą.

Per dešimtmetį gimnazijoje mokėsi 538 gimnazistai, kurių metiniai įvertinimai buvo tik 9-10 balų:

Mokslo metai	I klasių mokiniai	II klasių mokiniai	III klasių mokiniai	IV klasių mokiniai	Iš viso mokėsi 9-10 balų
2017–2018	17	10	17	14	58
2016–2017	14	16	9	8	47
2015–2016	17	11	6	13	47
2014–2015	12	5	6	15	38
2013–2014	10	9	12	16	47
2012–2013	12	12	10	27	61
2011–2012	17	27	17	16	77
2010–2011	22	16	12	22	72
2009–2010	20	11	11	13	55
2008–2009	9	6	9	12	36

Gimnazijos vadybos profesionalumo ir gimnazistų pastangų dėka kasmet didėja mokinių, kurie valstybinius brandos egzaminus išlaiko aukštesniuoju pasiekimų lygmeniu, skaičius. Nuo 2013 metų didėja gimnazistų, kurių žinios valstybiniuose brandos egzaminuose įvertinamos aukščiausiu įvertinimu – 100 balų, skaičius. Nuo 2009 m. iki 2018 m. 58 mokiniai gavo 71 šimto balų įvertinimą valstybiniuose brandos egzaminuose. Gimnazijos bendruomenė džiaugiasi šių gimnazistų sėkme:

Metai	Mokinių, gavusių 100 balų įvertinimus, skaičius	100-kų skaičius	Mokinių pavardės	Mokomieji dalykai
2018	17	21	Auksė Paškevičiūtė, Gintaras Minkštinas, Justas Laurinavičius, Simonas Ramonas, Juozas Brasiūnas, Julija Butkutė, Ugnė Čekavičiūtė, Miglė Germanaitė, Ernestas Jakštas, Kamilė Juknytė, Titas Kumetaitis, Virgilijus Matukas, Dovydas Paškevičius, Greta Paškevičiūtė, Guoda Taraškevičiūtė, Gytis Tepcovas, Ugnė Vašatkevičiūtė	Matematika, anglų kalba, rusų kalba, informacinės technologijos

2017	5	7	Rugilė Domeikaitė, Marija Jakiševaitė, Vita Smailytė, Emilė Šikšnytė, Julius Kralikas	Lietuvių kalba ir literatūra, matematika, anglų kalba
2016	10	11	Agnė Kavaliauskaitė, Marius Jaskūnas, Titas Maželis, Agnė Pociūtė, Elzė Vadopalaitė, Miglė Iziumcevaitė, Iveta Lenčiauskaitė, Eglė Sabaliauskaitė, Karolis Petkevičius, Gabrielė Grabauskaitė	Matematika, anglų kalba, informacinės technologijos
2015	7	9	Miglė Kalinaitė, Rytis Klemka, Gabija Cesevičiūtė, Lukas Morkūnas, Audronė Mašalaitė, Gytis Karapkevičius, Martynas Šaltinis	Lietuvių kalba ir literatūra, anglų kalba, matematika, informacinės technologijos
2014	5	6	Silvija Kisieliūtė, Ema Kvietkauskaitė, Donata Gavėnaitė, Tomas Lukša, Eglė Tumėnaitė	Lietuvių kalba ir literatūra, matematika, anglų kalba, informacinės technologijos
2013	5	6	Benediktas Brasiūnas, Vyktas Čivas, Aivaras Godliauskas, Egidija Lasinskaitė, Gediminas Petrikas	Anglų kalba, informacinės technologijos
2012	2	3	Birutė Karablikovaitė, Žygimantas Širvys	Lietuvių kalba, anglų kalba, matematika
2011	1	1	Ieva Stankevičiūtė	Lietuvių kalba
2010	5	5	Aurimas Malašinskas, Justė Lukšytė, Viktorija Nemunaitytė, Aida Barkauskaitė, Almantas Mikėnas	Lietuvių kalba, anglų kalba
2009	1	2	Ieva Petruškevičiūtė	Lietuvių kalba, istorija

Gerėjantys mokinių pasiekimai atsispindi respublikoje leidžiamuose žurnaluose „Veidas“ ir „Reitingai“, kuriuose išrikiuojamos visos šalies mokyklos pagal išlaikytų valstybinių brandos egzaminų įvertinimų vidurkius ir abiturientų, įstojusių į aukštąsias mokyklas, rezultatus. 2017 m. Lietuvos gimnazijų reitinguose pagal brandos egzaminų ir stojimo į aukštąsias mokyklas rezultatus Ukmergės Antano Smetonos gimnazija buvo 22 vietoje iš 357 gimnazijų.

2016 metais ir 2017 metai visi antrų gimnazijos klasių mokiniai dalyvavo Nacionalinio egzaminų centro organizuojamuose lietuvių kalbos ir matematikos pagrindinio ugdymo pasiekimų patikrinimo pasiekime. Rezultatai džiugina gimnazijos bendruomenę:

1. Pagal lietuvių kalbos pagrindinio ugdymo pasiekimų patikrinimo rezultatus Ukmergės Antano Smetonos gimnazija 2016 metais buvo 16-toje vietoje ir 2017 metais 15-toje vietoje tarp 357 Lietuvos gimnazijų ir licėjų.
2. Pagal matematikos pagrindinio ugdymo pasiekimų patikrinimo rezultatus Ukmergės Antano Smetonos gimnazija 2016 metais buvo 32-toje vietoje ir 2017 metais 30-toje vietoje tarp 357 Lietuvos gimnazijų ir licėjų.

Tarptautinis penkiolikmečių tyrimas, kurį remia Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacija (OECD), 2012 m. ir 2015 m. parodė aukštus Ukmergės Antano Smetonos gimnazijos mokinių skaitymo gebėjimų, matematinio raštingumo ir gamtamokslio raštingumo pasiekimus. Geri skaitymo gebėjimų (palyginkime: šalies vidurkis – 52 %, gimnazijos 72 %), gamtamokslių – (šalies vidurkis 42%, gimnazijos – 57%), matematikos – (šalies vidurkis 38%, gimnazijos – 47,5%) rezultatai. Gimnazijos mokiniai kasmet gausiai dalyvauja rajoninėse olimpiadose, konkursuose, varžybose ir laimi prizines vietas.

Gimnazijos bendruomenė kiekvienais metais aktyviai dalyvauja šalies ir tarptautiniuose projektuose, kurių metu mokosi ir dalinasi patirtimi mokytojai, mokiniai ir jų tėvai. Nuo 2008 m. gimnazija dalyvavo arba dalyvauja dabar šiuose projektuose:

1. 2008 m. LR Švietimo ir mokslo ministerijos Mokyklų tobulinimo programos plius projektas „Technologijų, menų ir gamtos mokslų mokymo infrastruktūra“.
2. 2008 m. LR Švietimo ir mokslo ministerijos Mokyklų tobulinimo programos plius projektas „Bendrojo lavinimo mokyklų bibliotekų modernizavimas“.
3. 2009 m. Europos ekonominės erdvės finansinio mechanizmo bei Ukmergės rajono savivaldybės administracijos lėšomis finansuojamas projektas „Sporto aikštynų prie Ukmergės rajono mokyklų įrengimas“.
4. 2010 m. tarptautinis mokyklų bendradarbiavimo eTwinning projektas „Tout en français“ („Viskas prancūziškai“).
5. 2010 m. Tarptautinės aplinkosauginio ugdymo programos GLOBE projektas „Gamtosauginių mokyklų ugdymo programa“.
6. 2010 m. Respublikinis istorinis-kūrybinis aplikacijų ir karpinių projektas „Ką mena Lietuvos pilys?“
7. 2011 m. Europos socialinio fondo ir Švietimo mainų paramos fondo pilietiškumą skatinantis projektas „Piliečio žadintuvas“.
8. 2011 m. Europos socialinio fondo ir Švietimo mainų paramos fondo projektas „Prikelkime senolių patirtį iš krašto praeities“.
9. 2011 m. ESSF finansuojamas Vilniaus Universiteto Užsienio kalbų instituto projektas „Integruoto užsienio kalbos ir dalyko mokymo plėtra ugdymo procese (IDKM)“
10. 2012 m. Europos socialinio fondo ir Švietimo ir mokslo ministerijos Švietimo aprūpinimo centro projektas „Lyderių laikas 2“.
11. 2013 m. Nordplus Junior klasių mainų projektas su Suomijos Oulu universiteto mokytojų rengimo mokyklos mokiniais „Miško reikšmė Suomijos ir Lietuvos kultūrose“.
12. 2013 m. tarptautinio Aplinkosauginio švietimo fondo (Foundation for Environmental Education - FEE) Gamtosauginių mokyklų ir Wrigley bendrovės fondo projektas „Mažiau šiukšlių“.
13. 2014 m. „Lietuvos asociacijos „Gyvastis“ Europos ekonominės erdvės finansinio mechanizmo (EEA Grants) remiamas projektas „Gyvasties“ gebėjimų stiprinimas ir savanorių tinklo plėtimas“.

14. 2014 m. Švietimo ir mokslo ministerijos, Ugdymo plėtotės centro ir Šiaurės šalių ministrų tarybos biuro Lietuvoje projektas „Medijų ir informacinio raštingumo ugdymas“.
15. 2014 m. „Comenius Regio“ partnerysčių projektas „Vadybinių gebėjimų tobulinimas sprendžiant mokyklos nelankymo problemas“.
16. 2015 m. Nacionalinės bibliotekos Lituanikos skyrius kartu su partneriais Ukmergės Antano Smetonos gimnazija, Ukmergės rajono savivaldybės V. Šlaito viešąja biblioteka ir NVO „Global Lithuanian Leaders“ Lietuvos kultūros tarybos dalinai finansuotas projektas „Edukacinių renginių ciklas „Pokalbiai apie emigraciją“.
17. 2015 m. mokyklų bendradarbiavimo eTwinning projektas „Tout en français“ („Viskas prancūziškai“).
18. 2016 m. Tarptautinė programa skirta 14-24 metų jaunuolių savęs tobulinimo, pažinimo ir gyvenimo būdo formavimo įgūdžiams įgyti „The Duke of Edinburghs International Award“.
19. 2016 m. Lietuvos vaikų ir jaunimo centro programa „Darni mokykla“.
20. 2017 m. LR Švietimo ir mokslo ministerijos projektas „Ačiū“.
21. 2018 m. Europos Sąjungos struktūrinių fondų lėšų bendrai finansuojamas projektas Nr. 09.1.3-CPVA-R-724-01-0028 „Ukmergės rajono ugdymo įstaigų aplinkos modernizavimas“.
22. 2018 m. Europos Parlamento biuro Lietuvoje projektas „Mokyklos – Europos Parlamento ambasadorės“

Nuo 1995 metų mokykla priklauso Lietuvos iniciatyvių mokyklų klubui ir su kitomis mokyklomis įgyvendina projektus, orientuotus į ateitį, keičiasi patirtimi, bendradarbiauja su užsienio organizacijomis, siūlo naujas idėjas švietime.

2010 m. Ukmergės Antano Smetonos gimnazija ir Kauno Vytauto Didžiojo universitetas pasirašė bendradarbiavimo sutartį tarp šių mokymo įstaigų. Kasmet gimnazijoje sulaukiame svečių iš VDU – lektorių, kurie gimnazistams organizuoja užsiėmimus. Kauno Vytauto Didžiojo universitete atidaryta Antano Smetonos gimnazijos mokinių ilgalaikė dailės brandos egzamino kūrybinių darbų paroda.

Nuo 2016 m. Ukmergės Antano Smetonos gimnazija yra Sąžiningumo mokyklų tinklo narė. Tinklo tikslas – suteikti Lietuvos mokykloms, puoselėjančioms sąžiningumo ir skaidrumo vertybes kasdieniame mokinių gyvenime, galimybę lengviau planuoti ir įgyvendinti sąžiningumo iniciatyvas, surasti bendraminčius bei dalintis geraisiais pavyzdžiais.

Nuo 2018 m. Ukmergės Antano Smetonos gimnazija yra „Mokykla – Europos Parlamento ambasadorė“ Lietuvoje.

Gimnazijos bendruomenė aktyviai dalyvauja įvairiose visuomenės gyvenimo veiklose ir tai atspindi 2009-2018 m. gimnazijai įteiktose padėkose:

Nr.	Pasiekimai	Apdovanojanti institucija	Metai
1.	Už pasiekimus darnaus vystymosi švietimo srityje ir kryptingą mokyklos bei visuomenės aplinkosauginio vaidmens stiprinimą	Lietuvos žaliųjų judėjimas, Aplinkosauginio švietimo fondas	2018 2017 2015
2.	Už darnų bendradarbiavimą, rėmimą ir pagalbą, organizuojant renginį „Naktinis tinklinis“	Ukmergės Interact klubas	2018
3.	Už nuoširdų, atsakingą ir aktyvų dalyvavimą ESF Akademijos veikloje	Europos socialinio fondo agentūra	2018
4.	Už nuoširdų rūpestį mūsų miestelėnų vaikais	Ukmergės miesto bendruomenė	2018
5.	Už tarptautinės jaunimo chorų šventės „Dainuoju Lietuvą kaip džiaugsmą“, skirtos Atkurtos Lietuvos 100-mečiui ir Ukmergės Antano Smetonos gimnazijos 100-mečiui paminėti, organizavimą	Ukmergės rajono savivaldybė	2018
6.	Už nuoširdų bendradarbiavimą organizuojant ir prisidedant prie sėkmingos tarptautinio socialinio projekto „Ypatingas grožis“ sklaidos, įtraukiant bendruomenę, skleidžiant neįgaliųjų, jų artimųjų, globėjų, draugų savitą grožį bei neįgaliųjų inkliuzo skatinimą Lietuvoje	Europos parlamentas	2018
7.	Už bendradarbiavimą ir nuoširdžią pagalbą organizuojant Lietuvos valstybingumo atkūrimo 100-mečiui skirtą edukacinę veiklą „Signatarų takais“	Plungės akademiko Adolfo Jucio pagrindinė mokykla	2018
8.	Ukmergės Antano Smetonos gimnazija aktyviai bendradarbiauja ir inovatyviai prisideda prie KINGS olimpiados organizavimo bei skatina mokinius dalyvauti, išbandyti savo gebėjimus matematikos ir anglų kalbos olimpiadose.	Tarptautinės olimpiados KINGS organizatoriai	2017
9.	Projekto „Tarpkultūrinis dialogas: realybė ar siekiamybė“ partneriams už nuoširdų, išmintingą bendravimą ir bendradarbiavimą bei suteiktą galimybę pažinti Jūsų krašto kultūrą.	Vilniaus r. Nemėžio šv. Rapolo Kalinausko gimnazija	2017

10.	Už bendradarbiavimą, siekiant ugdyti toleranciją ir kūrybiškumą, pasitelkiant Japonijos menus ir kultūrą	Lietuvos vaikų ir jaunimo centras	2017
11.	Už aktyvų dalyvavimą „Skaidrumo vėliavų“ iniciatyvoje	Transparency international Lietuvos skyrius	2017
12.	Už dalyvavimą mokinių pilietinėje – rašinių konkurse „Lietuvos policija atkūrus nepriklausomybę“	Lietuvos istorijos mokytojų asociacija	2017
13.	Už dalyvavimą pilietinėje iniciatyvoje „Atmintis gyva, nes liudija“, skirtoje Laisvės gynėjų dienai ir Lietuvos piliečių vienybės pergalei prieš agresorius atminti	Tarptautinė komisija nacių ir sovietinio okupacinių režimų nusikaltimams Lietuvoje įvertinti	2017
14.	Už tarptautinio matematikos konkurso „Pangea 2017“ organizavimą	International Meridian School	2017
15.	Už darnų bendradarbiavimą, rėmimą ir pagalbą, organizuojant renginį „Naktinis tinklinis“	Ukmergės Interact klubas	2017
16.	Už nuoširdžią pagalbą organizuojant ir vykdant Ukmergės rajono ugdymo įstaigų konkursą „Ką žinai apie Lietuvos laisvės kovų istoriją?“	Ukmergės r. savivaldybės administracijos švietimo ir sporto skyrius	2017
17.	Už įvykdytą Lietuvos moksleivių sąjungos metinės programos „Emocija+“ iššūkį mokykloms ir pozityvios emocinės aplinkos mokykloje puoselėjimą	Lietuvos moksleivių sąjunga	2016
18.	Už bendradarbiavimą renginyje „Šokių fiesta 2016“	Vilniaus Mykolo Biržiškos gimnazija	2016
19.	Už ištikimybę, meilę ir pagarbą knygai, kraštiečio išeivijos poeto Vlado Šlaito atminimo puoselėjimą, literatūros palikimo sklaidą ir viešinimą, nuoširdžią partnerystę ir bičiulystę su Vlado Šlaito viešąja biblioteka	Ukmergės rajono savivaldybės Vlado Šlaito viešoji biblioteka	2016
20.	Už nuoširdų bendradarbiavimą ir aktyvų dalyvavimą 2016 m. projekto „Jaunojo pedagogo akademija“ socialinių mokslų sesijoje	Lietuvos edukologijos universitetas	2016

21.	Už nuoširdų bendradarbiavimą organizuojant rajono bendrojo ugdymo mokyklų mokinių konkursą „Ką žinai apie Lietuvos laisvės kovų istoriją“	Ukmergės r. savivaldybės administracijos švietimo ir sporto skyrius	2016
22.	Už projektą „Visual arts book of European youth“	Nacionalinė paramos tarnyba Lietuvoje	2016
23.	Už mokytojų ir mokinių dalyvavimą VII respublikiniame Ekslibrisų konkurse „Mokytojas ir mokinsys 2016 – „Mano knyga“, skirtame bibliotekų metams	Lietuvos dailės ugdytojų draugija	2016
24.	Už dalyvavimą Ukmergės miesto seniūnijos Kalėdinio puošimo konkurse	Ukmergės miesto seniūnija	2016
25.	Ukmergės rajono sveikiausios organizacijos konkurso „Sveikata visiems 2015“ nominacijos „Inovacijos ir lyderystė mokyklos bendruomenės sveikatingumo srityje“ nugalėtojai	Ukmergės rajono savivaldybės Bendruomenės sveikatos taryba	2015
26.	Už dalyvavimą tarptautiniame rašinio konkurse „My Magna Carta“, kuris skirtas šio svarbaus dokumento 800 metų jubiliejui paminėti	British Embassy Vilnius	2015
27.	Už aktyvų dalyvavimą judriosios savaitės renginiuose ir Tarptautinės dienos be automobilio idėjos puoselėjimą Ukmergėje 2005-2015 m.	Lietuvos respublikos Seimas	2015
28.	Nuoširdžiai dėkoju visiems mokiniams, mokytojams ir mokyklos vadovams už tai, kad atstovaujate Lietuvai itin svarbiame tarptautiniame penkiolikmečių pasiekimų tyrime	LR Švietimo ir mokslo ministerija	2015
29.	Už Respublikinės mokyklinių chorų šventės „Dainuoju Lietuvą kaip džiaugsmą“ skirtos Lietuvos Nepriklausomybės 25-mečiui paminėti, organizavimą	Ukmergės r. savivaldybės administracijos švietimo ir sporto skyrius	2015
30.	Už projekto „UBUNTU – aš esu, nes tu esi“ partnerystę	Lietuvos vaikų ir jaunimo centras	2015
31.	Už 2015 metų judėjimo savaitės renginių organizavimą	Lietuvos tautinis olimpinis komitetas	2015

32.	Už pasiekimus darnaus vystymosi švietimo srityje ir kryptingą mokyklos bei visuomenės aplinkosauginio vaidmens stiprinimą	Lietuvos žaliųjų judėjimas	2015
33.	Už dalyvavimą tarptautinio projekto MARCH (Make Scienc Real in School) veikloje ir darbo parengimą konkursui „Gamtos mokslų tiriamieji darbai“	Ugdymo plėtotės centras	2015
34.	Už pilietinės iniciatyvos „Ilgesio pieva“, skirtos Gedulo ir vilties diena paminėti, organizavimą	Tarptautinė komisija nacių ir sovietinio okupacinių režimų nusikaltimams Lietuvoje įvertinti	2015
35.	Už dalyvavimą X respublikiniame jaunųjų dramaturgų konkurse	Panevėžio Juozo Miltinio gimnazija	2015
36.	Už nuoširdų bendradarbiavimą rengiant rajono bendrojo ugdymo mokyklų mokinių užsienio kalbų konkursą „Kalbos atveria duris į pasaulį“, skirtą Europos diena	Ukmergės r. savivaldybės administracijos švietimo ir sporto skyrius	2014
37.	Už dalyvavimą projekte „Lietuva – NATO narė 2004-2014“ ir už renginio „Nato diena mano mokykloje“ organizavimą	Užsienio reikalų ministerija	2014
38.	Už kūrybiškumą, teisinį išprusimą bei aktyvų dalyvavimą rajoniniame teisinių žinių konkurse „Temidė“	Vilniaus apskrities vyriausiojo policijos komisariato Ukmergės rajono policijos komisariatas	2014
39.	Už bendradarbiavimą, propaguojant organų donorystę ir ugdant jaunų žmonių pilietiškumą	Lietuvos asociacija „Gyvastis“	2014
40.	Už dalyvavimą Gerumo projekte ir pagalbą Vaikų dienos centrą lankantiems vaikams	„Gelbėkit vaikus“ Ukmergės Vaikų dienos centras	2014
41.	Už bendradarbiavimą, dalijimąsi gerąja patirtimi ugdant gabius vaikus, už nuolatinį triūsą nukreipiant jų jaunystės energiją asmenybės tobulėjimo keliu	Kėdainių šviesioji gimnazija	2014
42.	Už sveikiausius patiekalus ir aktyvų dalyvavimą sveiko maisto šventėje – konkurse „Sveikos mitybos šviesoforas“	Ukmergės rajono savivaldybės visuomenės sveikatos biuras	2013

43.	Už pilietinių veiklų įgyvendinimą savo bendruomenėje, dalyvaujant projekte „Kuriame respubliką: pilietinės visuomenės kompetencijų ugdymas“ 2012-2013 m.m.	Pilietinės visuomenės institutas	2013
44.	Už aktyvų dalyvavimą Europos judriosios savaitės renginiuose	Ukmergės rajono savivaldybė	2012
45.	Už aktyvų dalyvavimą pilietinio ir tautinio vaikų švietimo programoje „Piliečio žadintuvas“ geranoriškumą ir iniciatyvumą integruojant į neformalųjį ugdymą inovatyvius, pasaulyje pripažintus metodus ir pilietinės visuomenės veiklas	VŠĮ Nacionalinės socialinės integracijos institutas	2012
46.	Už aktyvų Jūsų kolektyvo dalyvavimą sveikatos patikrinime ir visokeriopą paramą, vykdant Nacionalinės mokslo programos „Socialiniai iššūkiai nacionaliniam saugumui“	Lietuvos sveikatą stiprinančių ligoninių asociacija	2012
47.	Už nuoširdų bendradarbiavimą ir paramą organizuojant nacionalinio lygmens paskaitų-forumų ciklą moksleiviams „Politikos kultūra ir moderni visuomenė: istorinės tapatybės aspektai“	VŠĮ Efektyvi politika	2012
48.	Už metodinės dienos „Sąsaja tarp pagrindinių mokyklų ir gimnazijų mokinių pažangos ir pasiekimų vertinimo ir dalykinių kompetencijų ugdymo aspektu“ organizavimą	Ukmergės švietimo centras	2012
49.	Už pagalbą įgyvendinant projektą „Piliečio žadintuvas“ ir bendraamžių švietimo plėtojimą.	Nacionalinis socialinės integracijos institutas	2011
50.	Už dalyvavimą projekte „Sveikatiada“ 2010-2011 m.m.	Labdaros ir paramos fondas „Maisto bankas“	2011
51.	Už pastangas tvarkant istorinės mokyklos teritoriją	LR aplinkos ministerija ir LR švietimo ir mokslo ministerija	2010
52.	Už geranoriškumą bendradarbiaujant ir nuoširdžią partnerystę nacionalinio projekto „Kurk savo ateitį“ metu	Organizacija „Kastu International“	2010

Gimnazijoje įvairi popamokinė veikla – kiekvienas gimnazistas turi galimybę atrasti save, prasmingai praleisti laiką, nuolat tobulėti. Veikia krepšinio, tinklinio, turizmo, lengvosios atletikos, dailės, fotografijos, medijų meno, keramikos, muziejininkų, eksperimentinių kitimų, pramoginių ir folklorinių šokių, floristikos, skautų ir šaulių, kiti būreliai, mišrus choras, vokalinis ansamblis. Gimnazistai dalyvauja LIONS QEST programoje „Raktai į sėkmę“, savanoriauja įvairiose įstaigose, renginiuose.

Gimnazijoje organizuojami tradiciniai renginiai: respublikinis jaunųjų kūrėjų konkursas „V.Šlaito skaitymai“, Europos kalbų diena, pirmų klasių mokinių išvykos į Antano Smetonos gimtinę – Užulėnį, antrų klasių išvykos į istorinę prezidentūrą, Mokinių prezidento rinkimai, Tautinė vakaronė, Kalėdinis bendruomenės rytmetis, A. Janėno tinklinio turnyras (džiaugiamės, kad į renginį kasmet atvyksta mokytojo sūnūs Gintaras ir Linas), kasmet gimnazistai dalyvauja Laisvės bėgime, skirtame Sausio 13-ajai, atletišiausios antrokės rinkimuose, kalbos savaitės renginiuose, respublikinėje moksleivių chorų šventėje „Dainuoju Lietuvą kaip džiaugsmą“. O kur dar renginiai, skirti Vasario 16-ajai, kovo 11-ajai, išskirtinė abiturientų šimtadienio šventė, I-II klasių bendri tėvų-vaikų šventiniai renginiai, šokių vakaras „Šokio šėlsmas“, Paskutinio skambučio šventė, Bendruomenės diena baigiant mokslo metus... Atgaiviname ir puoselėjame senąsias tradicijas – kasmet rugsėjo pirmąją ir paskutinio skambučio proga dalyvaujame Šv. Mišiose Šv. apaštalų Petro ir Povilo bažnyčioje, padedame gėlių prie Laisvės paminklo.

Džiaugiamės bendryste su tėvais. Aktyvių tėvų sambūris, vadovaujamas J. Tamulienės, organizavo psichologų R. Gurkšnio ir E. Karmazos seminarus tėvams, vyksta tradicinis tėvų-vaikų-mokytojų kalėdinis tinklinio turnyras.

Džiaugiamės absolventais, kurie sugrįžta į savo mokyklą ir prisideda prie gimnazijos gražinimo. Esame dėkingi J. Stancikaitei-Striukienei, kuri dovanoja augalus, prižiūri, padeda juos sukomponuoti, kartu su gimnazistais puošia aplinką.

Mūsų gimnazistai šaunūs, aktyvūs mokiniai: Lietuvos mokyklose vykusiame edukaciniame žaidime moksleiviams „Labas mokyklą mūsų“ iš Vilniaus apskrities komandų pasirodė geriausiai ir laimėjo grupių G&G Sindikatas bei DEE & KAMY koncertą. Ne kartą gimnazijoje lankėsi žinomi Lietuvos žmonės: „Misijos Sibiras“ dalyviai, L. Tapinas, V. Jurkonis, A. Prancėvičius, kt.

Manau, kad viena iš svarbiausių gimnazijos stiprybių yra tai, kad mūsų gimnazijos mokiniai ir mokytojai aktyviai dalyvauja Ukmergės visuomeniniame ir kultūriniame gyvenime. Prezidentas Antanas Smetona, atidarydamas mūsų gimnazijos rūmus, sakė: „Ko laukia tauta iš savo jaunimo? Ji laukia, kad tikrai mokytųsi ir auklėtųsi, ir neštų šviesą savo kraštui“. Ukmergės Antano Smetonos gimnazija didžiuojasi savo išugdytais ir ugdomais mokiniais, nes jie mokosi, kuria ir „neša šviesą“ ne tik savo kraštui, bet ir pasauliui.

Pasidžiaukime smagiomis gimnazijos gyvenimo akimirkomis.

Adolfas Girdžiūna

